

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2015/2367

2015 m. lapkričio 30 d.

dėl pozicijos, kuri turi būti priimta Europos Sąjungos vardu Jungtiniame veterinarijos komitete, įsteigta Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimu dėl prekybos žemės ūkio produktais, dėl Sprendimo Nr. 1/2015 dėl Susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 ir 11 priedėlių pakeitimo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 4 dalį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl prekybos žemės ūkio produktais ⁽¹⁾ (toliau – Žemės ūkio susitarimas) įsigaliojo 2002 m. birželio 1 d.;
- (2) pagal Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 19 straipsnio 1 dalį Jungtinis veterinarijos komitetas įpareigotas nagrinėti visus su tuo priedu ir jo įgyvendinimu susijusius klausimus bei vykdyti jame nustatytas užduotis. Pagal to paties priedo 19 straipsnio 3 dalį Jungtinis veterinarijos komitetas gali nuspręsti keisti 11 priedo priedėlius, siekiant visų pirma juos pritaikyti ir atnaujinti;
- (3) pagal Tarybos ir Komisijos sprendimo 2002/309/EB, Euratomas ⁽²⁾ 5 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą Bendrijos poziciją Jungtiniame veterinarijos komitete turi priimti Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu;
- (4) Europos Sąjunga turėtų priimti poziciją, kurios ji laikysis Jungtiniame veterinarijos komitete dėl būtinų pakeitimų priėmimo;
- (5) Jungtinio veterinarijos komiteto, įsteigto Žemės ūkio susitarimu, sprendimas Nr. 1/2015 (toliau – Jungtinio veterinarijos komiteto sprendimas Nr. 1/2015) turėtų įsigalioti jo priėmimo dieną;
- (6) siekiant, kad galiojanti ir tinkamai veikianti praktika nebūtų nutraukta, ir siekiant užtikrinti teisinį tęstinumą, nesukeliant jokių numatomų neigiamų padarinių, Jungtinio veterinarijos komiteto sprendime Nr. 1/2015 turėtų būti numatytas to sprendimo taikymas atgaline data nuo 2015 m. sausio 1 d.,

⁽¹⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 132.

⁽²⁾ 2002 m. balandžio 4 d. Tarybos ir Komisijos, bendradarbiavimo mokslo ir technologijų srityje susitarimo atžvilgiu, sprendimas 2002/309/EB, Euratomas dėl septynių susitarimų sudarymo su Šveicarijos Konfederacija (OL L 114, 2002 4 30, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija dėl 11 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 ir 11 priedėlių pakeitimo, kuri Europos Sąjungos vardu turi būti priimta Jungtiniame veterinarijos komitete, įsteigtame Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 19 straipsnio 1 dalimi, grindžiama prie šio sprendimo pridedamu Jungtinio veterinarijos komiteto sprendimo projektu.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. lapkričio 30 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
É. SCHNEIDER

PROJEKTAS

**BENDRIJOS IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS SUSITARIMU DĖL PREKYBOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAIS
ĮSTEIGTO JUNG TINIO VETERINARIJOS KOMITETO SPRENDIMAS Nr. 1/2015**

... m. ... d.

dėl Susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 ir 11 priedėlių pakeitimo

JUNG TINIS VETERINARIJOS KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl prekybos žemės ūkio produktais ⁽¹⁾, ypač į jo 11 priedo 19 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl prekybos žemės ūkio produktais (toliau – Žemės ūkio susitarimas) įsigaliojo 2002 m. birželio 1 d.;
- (2) pagal Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 19 straipsnio 1 dalį šiuo susitarimu įsteigtas Jungtinis veterinarijos komitetas (toliau – Jungtinis veterinarijos komitetas) įpareigotas nagrinėti visus su tuo priedu ir jo įgyvendinimu susijusius klausimus bei vykdyti jame nustatytas užduotis. Pagal to paties priedo 19 straipsnio 3 dalį Jungtinis veterinarijos komitetas gali keisti to priedo priedėlius, visų pirma siekiant juos pritaikyti ir atnaujinti;
- (3) Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6 ir 11 priedėliai pirmą kartą buvo iš dalies pakeisti Jungtinio veterinarijos komiteto sprendimu Nr. 2/2003 ⁽²⁾;
- (4) Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 5, 6 ir 10 priedėliai paskutinį kartą buvo iš dalies pakeisti Jungtinio veterinarijos komiteto sprendimu Nr. 1/2013 ⁽³⁾;
- (5) po paskutinio Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 5, 6 ir 10 priedėlių pakeitimo Jungtinio veterinarijos komiteto sprendimu Nr. 1/2013, kai kurios Europos Sąjungos ir Šveicarijos teisės nuostatos buvo iš dalies pakeistos. Kadangi padaryta daug dalinių pakeitimų, atnaujinamos nuorodos į teisės aktus;
- (6) 2013 m. sausio 1 d. Šveicarijos Federalinis veterinarijos reikalų biuras buvo perkeltas į Federalinį vidaus reikalų departamentą ir 2014 m. sausio 1 d., sujungus jį su Federalinio visuomenės sveikatos biuro Maisto saugos padaliniu, sukurta nauja tarnyba. Naujoji tarnyba pavadinta Federaliniu maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuru. Dėl šio sujungimo reikėjo iš dalies pakeisti dalį teisės aktų;
- (7) Vadovaudamasi Tarybos direktyvos 2009/158/EB ⁽⁴⁾ 3 straipsniu, Šveicarija pateikė Jungtiniam veterinarijos komitetui priemonių, kurių ji ketina imtis savo įmonėms patvirtinti, planą. Pagal Žemės ūkio susitarimo nuostatas Jungtinis veterinarijos komitetas yra kompetentingas patvirtinti šį planą;
- (8) Iki 2014 m. gruodžio 31 d. Šveicarija gali taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą ir neatlikti penėti ir skersti skirtų naminių kiaulių skerdenos ir mėsos *Trichinella* tyrimų nedidelėse skerdyklose. Šios skerdenos ir mėsa bei iš jų pagaminti mėsos gaminiai ženklinami specialiu sveikumo ženklu ir, vadovaujantis 2005 m. lapkričio 25 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkio dėl gyvūninių maisto produktų (RS 817.022.108) 9a straipsniu,

⁽¹⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 132.

⁽²⁾ 2003 m. lapkričio 25 d. Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimu dėl prekybos žemės ūkio produktais įsteigto Jungtinio veterinarijos komiteto sprendimas Nr. 2/2003 dėl Susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6 ir 11 priedėlių dalinio keitimo (2004/78/EB) (OL L 23, 2004 1 28, p. 27).

⁽³⁾ 2013 m. vasario 22 d. Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimu dėl prekybos žemės ūkio produktais įsteigto Jungtinio veterinarijos komiteto sprendimas Nr. 1/2013 dėl Susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 5, 6 ir 10 priedėlių dalinio keitimo (2013/479/ES) (OL L 264, 2013 10 5, p. 1).

⁽⁴⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiais ir jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 343, 2009 12 22, p. 74).

jais negalima prekiauti Europos Sąjungos valstybėse narėse. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 216/2014 ⁽¹⁾ iš dalies keičiamos specialiosios oficialios *Trichinella* kontrolės mėsos taisyklės ir pagal jį numatoma galimybė leisti tam tikras nuostatas taikyti vėliau. Norint laipsniškai pritaikyti šiuo metu Šveicarijoje taikomą praktiką, iki 2016 m. gruodžio 31 d. reikėtų pratęsti nukrypti leidžiančią nuostatą, pagal kurią galima neatlikti *Trichinella* tyrimų;

(9) siekiant, kad galiojanti ir tinkamai veikianti praktika nebūtų nutraukta, ir siekiant užtikrinti teisinį tęstinumą, nesukeliant jokių numatomų neigiamų padarinių, tikslinga šį sprendimą taikyti atgaline data nuo 2015 m. sausio 1 d.;

(10) šis sprendimas turėtų įsigalioti jo priėmimo dieną;

(11) todėl Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 ir 11 priedėliai turėtų būti atitinkamai pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 ir 11 priedėliai keičiami pagal šio sprendimo I–IX priedus.

2 straipsnis

Pripažįstama, kad Šveicarijos pateiktas priemonių, kurių ji ketina imtis savo įmonėms patvirtinti pagal Direktyvos 2009/158/EB 3 straipsnį, planas atitinka tos direktyvos reikalavimus.

3 straipsnis

Šį dviem egzemplioriais parengtą sprendimą pasirašo abu pirmininkai arba kiti asmenys, turintys įgaliojimus veikti Žemės ūkio susitarimo šalių vardu.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Jis taikomas atgaline data nuo 2015 m. sausio 1 d.

Priimta Berne

Šveicarijos Konfederacijos vardu

Europos Sąjungos vardu

⁽¹⁾ 2014 m. kovo 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 216/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2075/2005, nustatantis specialiąsias oficialios *Trichinella* kontrolės mėsos taisykles (OL L 69, 2014 3 8, p. 85).

I PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 1 priedėlis pakeičiamas taip:

„1 priedėlis

Kovos su ligomis ir (arba) pranešimo apie jas priemonės

I. Snukio ir nagų liga

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2003/85/EB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių, naikinti Direktyvą 85/511/EEB, Sprendimus 89/531/EEB bei 91/665/EEB ir iš dalies keičianti Direktyvą 92/46/EEB (OL L 306, 2003 11 22, p. 1).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10b straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 49 straipsnis (Gyvūnams patogeninių mikroorganizmų tvarkymas), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 straipsniai (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų) ir 99–103 straipsniai (Konkrečios kovos su snukio ir nagų liga priemonės). 3. 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (Etaloninė laboratorija, registravimas, vakcinos prieš nagų ir snukio ligą tikrinimas ir naudojimas).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Komisija ir Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras vieni kitiems praneša apie ketinimus vykdyti neatidėliotiną skiepijimą. Ypatingos skubos atveju pranešama apie priimtą sprendimą ir apie jo įgyvendinimo taisykles. Bet kuriuo atveju turi kuo skubiau būti surengtos konsultacijos su Jungtiniu veterinarijos komitetu.
2. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastosios padėties planą, skelbiamą Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.
3. Bendra etaloninė laboratorija snukio ir nagų ligos virusui nustatyti yra: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Jungtinė Karalystė. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 2003/85/EB XVI priede.

II. Klasikinis kiaulių maras

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2001 m. spalio 23 d. Tarybos direktyva 2001/89/EB dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių (OL L 316, 2001 12 1, p. 5).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10b straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), visų pirma jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 40 ir 47 straipsniai (Šalutinių gyvūninių produktų šalinimas), 49 straipsnis (Gyvūnams patogeninių mikroorganizmų tvarkymas), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 straipsniai (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų) ir 116–121 straipsniai (Kiaulių maro nustatymas skerdimo metu, konkrečios kovos su kiaulių maru priemonės). 3. 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (etaloninė laboratorija). 4. 2011 m. gegužės 25 d. Potvarkis dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo (OESPA, RS 916.441.22).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Komisija ir Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras vieni kitiems praneša apie ketinimus vykdyti neatidėliotiną skiepijimą. Konsultacijos Jungtiniame veterinarijos komitete turi būti surengtos kuo skubiau.
2. Prireikus ir pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 117 straipsnio 5 dalį Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras nustato techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatas dėl mėsos iš apsaugos ir priežiūros zonų ženklavimo ir perdirbimo.
3. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 121 straipsnį Šveicarija parengia klasikinio kiaulių maro naikavimo tarp laukinių kiaulių planą, vadovaudamasi Direktyvos 2001/89/EB 15 ir 16 straipsniais.
4. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastosios padėties planą, skelbiamą Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.
5. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 2001/89/EB 21 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.
6. Jei reikia, pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 89 straipsnio 2 dalį Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras, vadovaudamasis Komisijos sprendimo 2002/106/EB priedo IV skyriumi, nustato techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatas dėl serologinio kiaulių tyrimo apsaugos ir priežiūros zonose (*).
7. Bendra etaloninė klasikinio kiaulių maro tyrimo laboratorija yra: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, 30559 Hannover, Vokietija. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 2001/89/EB IV priede.

(*) 2002 m. vasario 1 d. Komisijos sprendimas 2002/106/EB, patvirtinantis Diagnostinį vadovą, nustatantį klasikinio kiaulių maro patvirtinimo diagnostines procedūras, mėginių ėmimo metodus ir laboratorinių tyrimų vertinimo kriterijus (OL L 39, 2002 2 9, p. 71).

III. Afrikinis kiaulių maras

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2002 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 2002/60/EB, nustatanti konkrečias nuostatas dėl afrikinio kiaulių maro kontrolės ir iš dalies pakeičianti Direktyvos 92/119/EEB nuostatas dėl Tešeno ligos ir afrikinio kiaulių maro (OL L 192, 2002 7 20, p. 27).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10b straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 40–47 straipsniai (Gyvūninių šalutinių produktų šalinimas), 49 straipsnis (Gyvūnams patogeninių mikroorganizmų tvarkymas), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų), 116–121 straipsniai (Kiaulių maro nustatymas skerdimo metu, konkrečios kovos su kiaulių maru priemonės). 3. 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (Etaloninė laboratorija). 4. 2011 m. gegužės 25 d. Potvarkis dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo (OESPA, RS 916.441.22).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Europos Sąjungos etaloninė afrikinio kiaulių maro tyrimo laboratorija yra: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Ispanija. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 2002/60/EB V priede.
2. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastosios padėties planą, skelbiamą Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.
3. Jei reikia, pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 89 straipsnio 2 dalį Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras, vadovaudamasis Komisijos sprendimo 2003/422/EB (*) nuostatomis, nustato techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatas dėl afrikinio kiaulių maro diagnostikos tvarkos.
4. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 2002/60/EB 20 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

(*) 2003 m. gegužės 26 d. Komisijos sprendimas 2003/422/EB, patvirtinantis afrikinio kiaulių maro diagnostikos vadovą (OL L 143, 2003 6 11, p. 35).

IV. Afrikinė arklių liga

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1992 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 92/35/EEB, nustatanti afrikinės arklių ligos kontrolės reikalavimus ir kovos su ja priemonės (OL L 157, 1992 6 10, p. 19).	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10b straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 49 straipsnis (Gyvūnams patogeninių mikroorganizmų tvarkymas), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 straipsniai (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų) ir 112–112f straipsniai (Konkrečios kovos su afrikine arklių liga priemonės). 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (Etaloninė laboratorija). 2011 m. gegužės 25 d. Potvarkis dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo (OESPA, RS 916.441.22).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Tais atvejais, kai Šveicarijoje išplinta itin sunki epizootinė liga, Jungtinis veterinarijos komitetas surengia posėdį susidariusiai padėčiai aptarti. Kompetentingos Šveicarijos valdžios institucijos, atsižvelgdamos į šio aptarimo rezultatus, įsipareigoja imtis reikiamų priemonių.
2. Bendra etaloninė afrikinės arklių ligos tyrimo laboratorija yra: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, Ispanija. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 92/35/EEB III priede.
3. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 92/35/EEB 16 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.
4. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nenumatytų atvejų planą, skelbiamą Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.

V. Paukščių gripas

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinanti Direktyvą 92/40/EEB (OL L 10, 2006 1 14, p. 16).	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10b straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 49 straipsnis (Gyvūnams patogeninių mikroorganizmų tvarkymas), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 straipsniai (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų) ir 122–122f straipsniai (Konkrečios kovos su paukščių gripu priemonės). 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (Etaloninga laboratorija).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Europos Sąjungos etaloninga paukščių gripo tyrimo laboratorija yra: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Jungtinė Karalystė. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 2005/94/EB VII priedo 2 punkte.
2. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastosios padėties planą, skelbiamą Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.
3. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 2005/94/EB 60 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

VI. Niukaslų liga

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1992 m. liepos 14 d. Tarybos direktyva 92/66/EEB, nustatanti Bendrijos Niukaslų ligos kontrolės priemones (OL L 260, 1992 9 5, p. 1).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10b straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.401), visų pirma jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 40 ir 47 straipsniai (Šalutinių gyvūninių produktų šalinimas), 49 straipsnis (Gyvūnams patogeninių mikroorganizmų tvarkymas), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 straipsniai (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų) ir 123–125 straipsniai (Konkrečios kovos su Niukaslų liga priemonės). 3. 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (Etaloninė laboratorija). 4. 2011 m. gegužės 25 d. Potvarkis dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo (OESPA, RS 916.441.22).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Europos Sąjungos etaloninė Niukaslų ligos tyrimo laboratorija yra: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Jungtinė Karalystė. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 92/66/EEB V priede.
2. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastosios padėties planą, skelbiamą Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.
3. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už Direktyvos 92/66/EEB 17 ir 19 straipsniuose nurodytos informacijos pateikimą.
4. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 92/66/EEB 22 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

VII. Žuvų ir moliuskų ligos

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės (OL L 328, 2006 11 24, p. 14).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10 straipsniai (Kovos su epizootinėmis ligomis priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 3–5 straipsniai (Nurodytos epizootinės ligos), 21–23 straipsniai (Žuvininkystės ūkių registracija, populiacijos kontrolė ir kitos prievolės, gyvūnų sveikatos priežiūra), 61 straipsnis (Subjektų, kuriems suteikta teisė žvejoti, ir žvejybos priežiūros įstaigų prievolės), 62–76 straipsniai (Bendros kovos su ligomis priemonės), 277–290 straipsniai (Bendros ir konkrečios kovos su žuvų ligomis priemonės, diagnostikos laboratorija).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

- Šiuo metu plokščiosios austrės Šveicarijoje neauginamos. Bonamiozės arba marteiliozės atsiradimo atveju Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras, vadovaudamasis Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsniu, išipareigoja imtis Europos Sąjungos taisyklės atitinkančių reikiamų neatidėliotinių priemonių.
- Kovodama su žuvų ir moliuskų ligomis Šveicarija taiko Potvarkį dėl epizootinių ligų, ypač jo 61 straipsnį (Subjektų, kuriems suteikta teisė žvejoti, ir žvejybos priežiūros įstaigų prievolės), 62–76 straipsnius (Bendros kovos su ligomis priemonės), 277–290 straipsnius (Konkrečios kovos su vandens gyvūnų ligomis priemonės, diagnostikos laboratorija) ir 291 straipsnį (Epizootinės ligos, kurias reikia stebėti).
- Europos Sąjungos etaloninė vėžiagyvių ligų tyrimo laboratorija yra Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, Jungtinė Karalystė. Europos Sąjungos etaloninė žuvų ligų tyrimo laboratorija yra National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, Høngøvej 2, 8200 Århus, Danija. Europos Sąjungos etaloninė moliuskų ligų tyrimo laboratorija yra Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Prancūzija. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodytos laboratorijos vykdo pagal savo įgaliojimus. Šių laboratorijų funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 2006/88/EB VI priedo I dalyje.
- Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 2006/88/EB 58 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

VIII. Užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1).	2008 m. balandžio 23 d. Potvarkis dėl gyvūnų apsaugos (OPAn, RS 455.1), ypač jo 184 straipsnis (Svaiginimo veiksmai). 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 1992 m. spalio 9 d. Įstatymas dėl maisto produktų ir vartojimo prekių (LDAI, RS 817.0), ypač jo 24 straipsnis (Tikrinimas ir mėginių ėmimas) ir 40 straipsnis (Maisto produktų tikrinimas). 2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūninių maisto produktų (RS 817.022.108), visų pirma jo 4 ir 7 straipsniai (Nevartotinos skerdenos dalys). 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 6 straipsnis (Apibrėžtys ir santrumpos), 34 straipsnis (Patentai), 61 straipsnis (Paskelbimo prievolė), 130 straipsnis (Šveicarijos bandų priežiūra), 175–181 straipsniai (Užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos), 297 straipsnis (Įgyvendinimas šalies viduje), 301 straipsnis (Kantono veterinarijos gydytojo pareigos), 302 straipsnis (Valstybinis veterinarijos gydytojas) ir 312 straipsnis (Diagnostikos laboratorijos). 2011 m. spalio 26 d. Federalinio ekonomikos, studijų ir mokslinių tyrimų departamento (DEFR) potvarkis dėl pašarų katalogo (OLALA, RS 916.307.1), ypač jo 21 straipsnis (Leistini nuokrypiai, mėginių ėmimas, analizės metodai ir vežimas), 1.2 priedo 15 pozicija (Sausumos gyvūnų produktai), 16 pozicija (Žuvys ir kiti jūros gyvūnai, jų produktai ir šalutiniai produktai) ir 4.1 priedas (Medžiagos, kurias tiekti arba naudoti galima ribotai arba draudžiama). 2011 m. gegužės 25 d. Potvarkis dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo (OESPA, RS 916.441.22).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

- Europos Sąjungos etaloninė užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų (USE) tyrimo laboratorija yra: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Jungtinė Karalystė. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Reglamento (EB) Nr. 999/2001 X priedo B skyriuje.
- Pagal Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastosios padėties planą kovos su USE priemonėmis įgyvendinti.
- Pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 12 straipsnį Europos Sąjungos valstybėse narėse kiekvieno gyvūno, įtariamo užsikrėtusio užkrečiamąja spongiformine encefalopatija, judėjimas oficialiai apribojamas, kol nebus žinomi kompetentingos institucijos atliekamo klinikinio ir epidemiologinio tyrimo rezultatai, arba gyvūnas nužudomas, kad oficialiai prižiūrint laboratorijoje būtų atlikta analizė.

Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 179b ir 180a straipsnius Šveicarija draudžia skersti gyvūnus, įtariamus užsikrėtusius užkrečiamąja spongiformine encefalopatija. Įtariamai užsikrėtę gyvūnai turi būti nužudomi be kraujo praliejimo ir sudeginami, jų smegenys turi būti ištirtos Šveicarijos etaloninėje USE laboratorijoje.

Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 10 straipsnį Šveicarijoje galvijai identifikuojami naudojant vieningą, aiškią ir nuolatinę identifikacijos sistemą, kuri padeda surasti jų motinines pateles ir kilmės bandą, bei nustatyti, kad jie nėra įtariamų užsikrėtusių ar užsikrėtusių galvijų spongiformine encefalopatija patelių palikuonys.

Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 179c straipsnį Šveicarija vėliausiai gamybos etapo pabaigoje paskerdžia GSE užsikrėtusius galvijus, visus galvijus, atsivestus per vienerius metus iki užkrėsto gyvūno gimimo ir per vienerius metus po tokio gyvūno gimimo, kurie nurodytu laikotarpiu buvo bandos dalis, taip pat visus tiesioginius užkrėstų karvių palikuonis, atsivestus per dvejus metus iki ligos nustatymo.

4. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 180b straipsnį Šveicarija paskerdžia skrepio liga užsikrėtusias avis ir ožkas, jų motinines pateles, užsikrėtusių motininių patelių tiesioginius palikuonis ir visas kitas bandos avis ir ožkas, išskyrus:

— avis, turinčias bent vieną ARR alelį ir neturinčias VRQ alelių, ir

— vyresnius nei 2 mėn. tik skersti skirtus gyvūnus. Šių gyvūnų galva ir pilvo ertmės organai pašalinami pagal Potvarkio dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo nuostatas.

Išskirtiniais atvejais, kai tam tikros veislės atstovų yra nedaug, visa banda neturi būti skerdžiama. Tokiu atveju dvejus metus yra vykdoma oficiali veterinarinė bandos priežiūra. Per šį laikotarpį, du kartus per metus yra atliekami klinikiniai bandos tyrimai. Jeigu per šį laikotarpį gyvūnai yra skerdžiami, jų galvos, įskaitant jų tonziles, yra tiriamos Šveicarijos etaloninėje USE laboratorijoje.

Šios priemonės yra tikslinamos atsižvelgiant į gyvūnų sveikatos priežiūros rezultatus. Priežiūros laikotarpis yra pirmiausia pratęsimas, jeigu bandoje nustatomi nauji ligos atvejai.

Jeigu avims arba ožkoms yra nustatoma GSE, Šveicarija įsipareigoja taikyti Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VII priede nustatytas priemones.

5. Pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 7 straipsnį Europos Sąjungos valstybės narės draudžia perdirbtais gyvūniniais baltymais šerti ūkyje laikomus, penimus ar maistui auginamus gyvūnus. Europos Sąjungos valstybėse narėse gyvūniniais baltymais griežtai draudžiama šerti atrajotojus.

Pagal Potvarkio dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo (OESPA) 27 straipsnį Šveicarija visiškai uždraudė šerti gyvūniniais baltymais ūkyje auginamus gyvūnus.

6. Pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 6 straipsnį ir pagal nurodyto reglamento III priedo A skyrių Europos Sąjungos valstybės narės kasmet vykdo GSE stebėsenos programą. Šis planas apima visų vyresnių nei 24 mėn. galvijų, kurie esant būtinybei buvo paskersti, nugaišo ūkyje arba per *ante mortem* patikrinimą buvo nustatyti sergančiais, ir visų vyresnių nei 30 mėn. žmonių maistui paskerstų gyvūnų greitąjį GSE tyrimą.

Šveicarijos atliekami greitieji GSE tyrimai yra išvardyti Reglamento (EB) Nr. 999/2001/EB X priedo C skyriuje.

Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 176 straipsnį Šveicarija privalo atlikti visų vyresnių nei 48 mėn. nugaišusių arba kitais nei skerdimas tikslais nužudytų galvijų, taip pat į skerdyklą atvežtų sergančių ar sužeistų galvijų greitąjį GSE tyrimą.

7. Pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 6 straipsnį ir pagal nurodyto reglamento III priedo A skyrių Europos Sąjungos valstybės narės kasmet vykdo skrepio ligos stebėsenos programą.

Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 177 straipsnį Šveicarija nustatė vyresnių nei 12 mėn. avių ir ožkų USE stebėsenos programą. Gyvūnai, kurie esant būtinybei buvo paskersti, nugaišo ūkyje arba per *ante mortem* patikrinimą buvo nustatyti sergančiais, ir visi žmonių maistui paskersti gyvūnai buvo tiriami nuo 2004 m. birželio mėn. iki 2005 m. liepos mėn. Kadangi visų tirtų mėginių rezultatai dėl GSE buvo neigiami, stebėsenos tikslais toliau imami mėginiai iš klinikiniu požiūriu įtarimą sukėlusių, esant būtinybei paskerstų ir ūkyje nugaišusių gyvūnų.

Jungtinis veterinarijos komitetas persvarstys avių ir ožkų USE stebėseną reglamentuojančių teisės aktų panašumo pripažinimą.

8. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už Reglamento (EB) Nr. 999/2001 6 straipsnyje, III priedo B skyriuje ir IV (3.III) priede nurodytos informacijos pateikimą.
9. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 21 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

C. PAPILDOMA INFORMACIJA

1. Nuo 2003 m. sausio 1 d. ir vėliau pagal 2004 m. lapkričio 10 d. Potvarkį dėl išmokų šalutinių gyvūninių produktų šalinimo išlaidoms padengti (RS 916.407) Šveicarija pradėjo teikti finansines paskatas ūkiams, kuriuose buvo atsivesti galvijai, ir skerdykloms, kuriose galvijai skerdžiami, jeigu šie ūkiai ir skerdyklos laikosi galiojančiuose teisės aktuose nustatytos gyvūnų judėjimo deklaravimo tvarkos.
2. Pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 8 straipsnį ir nurodyto reglamento XI priedo 1 punktą Europos Sąjungos valstybės narės šalina ir naikina nurodytas pavojų keliančias medžiagas (toliau – NPKM).

Į galvijų NPKM, kurias reikia pašalinti, sąrašą įeina vyresnių nei 12 mėn. galvijų kaukolė, išskyrus apatinį žandikaulį, įskaitant galvos smegenis ir akis, bei stuburo smegenys; vyresnių nei 24 mėn. galvijų stuburas, išskyrus uodegos slankstelius, keterines ir skersines kaklo, krūtinės ir juosmens slankstelių ataugas, vidurinio kryžkaulio skiauterę ir kryžkaulio sparnus, bet įskaitant stuburo mazgus ir stuburo smegenis; įvairaus amžiaus galvijų tonzilės, žarnynas nuo dvylikapirštės iki tiesiosios žarnos ir žarnaplėvė.

Į avių ir ožkų NPKM, kurias reikia pašalinti, sąrašą įtraukta vyresnių nei 12 mėn. arba tų, kurioms yra prasikalę nuolatiniai priešakiniai dantys, avių ir ožkų kaukolė, įskaitant galvos smegenis ir akis, tonzilės ir stuburo smegenys, bei įvairaus amžiaus avių ir ožkų blužnis ir klubinė žarna.

Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 179d straipsnį ir pagal Potvarkio dėl gyvūninių maisto produktų 4 straipsnį Šveicarija pradėjo vykdyti NPKM pašalinimo iš pašarų ir maisto grandinių politiką. Į galvijų NPKM, kurias reikia pašalinti, sąrašą visų pirma įtrauktas vyresnių nei 30 mėn. galvijų stuburas ir įvairaus amžiaus galvijų tonzilės, žarnynas nuo dvylikapirštės iki tiesiosios žarnos ir žarnaplėvė.

Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 180c straipsnį ir pagal Potvarkio dėl gyvūninių maisto produktų 4 straipsnį Šveicarija pradėjo vykdyti NPKM pašalinimo iš pašarų ir maisto grandinių politiką. Į avių ir ožkų NPKM, kurias reikia pašalinti, sąrašą visų pirma įtrauktos vyresnių nei 12 mėn. arba tų, kurioms yra prasikalę nuolatiniai priešakiniai dantys, avių ir ožkų kaukolės ertmės smegenys, stuburo smegenys kartu su kietuoju smegenų dangalu ir tonzilės, bei įvairaus amžiaus avių ir ožkų blužnis ir klubinė žarna.

3. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1069/2009 (*) ir Komisijos reglamentu (ES) Nr. 142/2011 (**) nustatytos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų sveikumo taisyklės Europos Sąjungos valstybėse narėse.

Pagal Potvarkio dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo 22 straipsnį Šveicarija sudegina 1 kategorijos šalutinius gyvūninius produktus, įskaitant NPKM ir ūkyje nugaišusius gyvūnus.

- (*) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).
- (**) 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).

IX. Mėlynojo liežuvio liga

A. TEISĖS AKTAI (*)

- (*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2000/75/EB, nustatanti mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus (OL L 327, 2000 12 22, p. 74).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10 straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 straipsniai (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų) ir 239a–239h straipsniai (Konkrečios kovos su mėlynojo liežuvio liga priemonės). 3. 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (Etaloninė laboratorija).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Europos Sąjungos etaloninė mėlynojo liežuvio ligos tyrimo laboratorija yra: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Jungtinė Karalystė. Šveicarija padengia visas jai priklausancias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai yra nustatyti Direktyvos 2000/75/EB II priedo B skyriuje.
2. Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastosios padėties planą, skelbiamą Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.
3. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 2000/75/EEB 17 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

X. Zoonozės

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės (OL L 325, 2003 12 12, p. 1). 2. 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/99/EB dėl zoonozių ir zoonozių sukėlėjų monitoringo, iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 90/424/EEB ir panaikinanti Tarybos direktyvą 92/117/EEB (OL L 325, 2003 12 12, p. 31).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 291a–291e straipsniai (Specialiosios nuostatos dėl zoonozių). 3. 1992 m. spalio 9 d. Federalinis įstatymas dėl maisto produktų ir vartojimo prekių (LDAI, RS 817.0). 4. 2005 m. lapkričio 23 d. Potvarkis dėl maisto produktų ir vartojimo prekių (ODAIUS, RS 817.02). 5. 2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl higienos (OHyg, RS 817.024.1). 6. 1970 m. gruodžio 18 d. Federalinis įstatymas dėl kovos su žmonių užkrečiamosiomis ligomis (Epidemijų įstatymas), RS 818.101). 7. 1999 m. sausio 13 d. Potvarkis dėl paskelbimo apie žmonių užkrečiamąsias ligas (Potvarkis dėl paskelbimo, RS 818.141.1).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Europos Sąjungos etaloninės laboratorijos yra šios:

— Europos Sąjungos etaloninė zoonozių (salmonelių) analizės ir tyrimo laboratorija:

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Nyderlandai

— Europos Sąjungos etaloninė jūrinių biotoksinų stebėjimo laboratorija:

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AES)
36200 Vigo
Ispanija

— Europos Sąjungos etaloninė dvigeldžių moliuskų virusinio ir bakterinio užterštumo stebėjimo laboratorija:

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) Weymouth
Dorset DT4 8UB
Jungtinė Karalystė

- Europos Sąjungos etaloninė *Listeria monocytogenes* tyrimo laboratorija:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

Prancūzija

- Europos Sąjungos etaloninė koaguliazę gaminančių stafilokokų, tarp jų ir auksinio stafilokoko, tyrimo laboratorija:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

Prancūzija

- Europos Sąjungos etaloninė *Escherichia coli* bakterijų, tarp jų verotoksiną gaminančių *E. coli* bakterijų (VTEC), tyrimo laboratorija:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Roma

Italija

- Europos Sąjungos etaloninė kampilobakterijų tyrimo laboratorija:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

751 89 Uppsala

Švedija

- Europos Sąjungos etaloninė parazitų (ypač trichinelų, echinokokų ir *Anisakis*) tyrimo laboratorija:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Roma

Italija

- Europos Sąjungos etaloninė atsparumo mikrobams tyrimo laboratorija:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

1790 København V

Danija

2. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodytos laboratorijos vykdo pagal savo įgaliojimus. Šių laboratorijų funkcijos ir uždaviniai nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 (*).

3. Šveicarija kasmet iki gegužės mėn. pabaigos Komisijai siunčia zoonozių, zoonozių sukėlėjų ir atsparumo mikrobams tendencijų ir šaltinių ataskaitą ir pateikia praėjusiais metais pagal Direktyvos 2003/99/EB 4, 7 ir 8 straipsnius surinktus duomenis. Šioje ataskaitoje taip pat pateikiama informacija, nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 3 straipsnio 2 dalies b punkte. Komisija šią ataskaitą siunčia Europos maisto saugos tarnybai, kad būtų paskelbta zoonozių, zoonozių sukėlėjų ir atsparumo mikrobams tendencijų ir šaltinių Europos Sąjungoje suvestinė ataskaita.

(*) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

XI. Kitos ligos

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/119/EEB, nustatanti Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos (OL L 62, 1993 3 15, p. 69).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 1–10 straipsniai (Kovos su labai užkrečiamomis epizootinėmis ligomis tikslai ir priemonės) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 2 straipsnis (Labai užkrečiamos epizootinės ligos), 49 straipsnis (Gyvūnams patogeninių mikroorganizmų tvarkymas), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 77–98 straipsniai (Bendrosios nuostatos dėl labai užkrečiamų epizootinių ligų) ir 104–105 straipsniai (Konkrečios kovos suvezikuline kiaulių liga priemonės). 3. 2000 m. birželio 28 d. Potvarkis dėl Federalinio vidaus reikalų departamento organizacijos (Org DFI, RS 172.212.1), ypač jo 12 straipsnis (Etaloninė laboratorija).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

- Direktyvos 92/119/EEB 6 straipsnyje nurodytais atvejais informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.
- Bendra etaloninė vezikulinės kiaulių ligos tyrimo laboratorija yra: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Jungtinė Karalystė. Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodyta laboratorija vykdo pagal savo įgaliojimus. Šios laboratorijos funkcijos ir uždaviniai nustatyti Direktyvos 92/119/EEB III priede.
- Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 97 straipsnį Šveicarija yra parengusi nepaprastos padėties planą. To plano taikymo procedūra pateikta Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro patvirtintose techninėse įgyvendinimo taisyklėse Nr. 95/65.
- Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 92/119/EEB 22 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

XII. Pranešimas apie ligas

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje (OL L 378, 1982 12 31, p. 58).	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 11 straipsnis (Atidumo prievolė ir paskelbimo prievolė) ir 57 straipsnis (Techninio pobūdžio įgyvendinimo nuostatos, tarptautinis bendradarbiavimas). 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 2–5 straipsniai (Nurodytos ligos), 59–65 ir 291 (Pareiga skelbti ir teikti pranešimus), 292–299 (Priežiūra, įgyvendinimas, administracinė pagalba).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

Komisija, bendradarbiaudama su Federaliniu maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuru, įtraukia Šveicariją į Direktyvoje 82/894/EEB numatytą pranešimo apie gyvūnų ligas sistemą.“

II PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 2 priedėlis pakeičiamas taip:

"2 priedėlis

Gyvūnų sveikata. Prekyba ir tiekimas rinkai

I. Galvijai ir kiaulės

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis (OL L 121, 1964 7 29, p. 1977).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), visų pirma jo 27–31 straipsniai (Turgūs, parodos), 34–37b straipsniai (Prekyba), 73 ir 74 straipsniai (Valymas ir dezinfekavimas), 116–121 straipsniai (Klasikinis ir afrikinis kiaulių maras), 135–141 (Aujesko liga), 150–157 straipsniai (Galvijų bruceliozė), 158–165 straipsniai (Tuberkuliozė), 166–169 straipsniai (Enzootinė galvijų leukozė), 170–174 straipsniai (Infekcinis galvijų rinotracheitas ir infekcinis pustulinis vulvovaginitas), 175–181 straipsniai (Spongiforminės encefalopatijos), 186–189 straipsniai (Galvijų genitalijų infekcijos), 207–211 straipsniai (Kiaulių bruceliozė), 301 straipsnis (Leidimai auginimo vienetams, dirbtinio sėklinimo ir spermos laikymo centrams, embrionų perdavimo vienetams, turgavietėms, kitoms panašioms įstaigoms ar renginiams). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

- Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 301 straipsnio pirmos pastraipos i punktą kantono veterinaras išduoda leidimus auginimo vienetams, turgavietėms ir kitoms įmonėms ar renginiams, panašiams į tuos, kurie apibrėžti Direktyvos 64/432/EEB 2 straipsnyje. Taikydama šį priedą, pagal Direktyvos 64/432/EEB 11, 12 ir 13 straipsnių nuostatas Šveicarija sudaro šių patvirtintų surinkimo centrų, vežėjų ir prekybininkų sąrašą.
- Direktyvos 64/432/EEB 11 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.
- Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarija atitinka Direktyvos 64/432/EEB A priedo II dalies 7 punkte nustatytus reikalavimus dėl galvijų bruceliozės. Siekdama išlaikyti šalies, kurios galvijų bandos oficialiai neužkrėstos brucelioze, statusą, Šveicarija įsipareigoja vykdyti šiuos reikalavimus:
 - apie visus galvijus, įtariamus užsikrėtus brucelioze turi būti pranešta kompetentingoms institucijoms ir jie turi būti pristatyti oficialiems bruceliozės tyrimams, kai atliekami bent du serologiniai tyrimai ir persileidimo atveju paimtų atitinkamų mėginių mikrobiologinis tyrimas;
 - įtirimui laikotarpiu, kuris tęsiasi iki tol, kol atlikus a punkte nurodytus tyrimus gaunami neigiami rezultatai, bandai, kuriai priklauso galvijai (-ai), įtariamai (-i) užsikrėtus brucelioze, nustojama taikyti bandos, kurioje bruceliozė oficialiai neaptikta, statusą.

Išsami informacija apie tyrimų, atliktų bandoms, teigiamus rezultatus bei epidemiologinę ataskaitą pateikiami Jungtiniam veterinarijos komitetui. Jeigu Šveicarija nebesilaiko kurio nors iš Direktyvos 64/432/EEB A priedo II dalies 7 punkte nustatytų reikalavimų, Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras apie tai nedelsdamas praneša Komisijai. Padėtis tiriama Jungtiniame veterinarijos komitete, siekiant persvarstyti šios dalies nuostatas.

4. Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarija atitinka Direktyvos 64/432/EEB A priedo I dalies 4 punkte nustatytus reikalavimus dėl galvijų tuberkuliozės. Siekdama išlaikyti šalies, kurios galvijų bandose tuberkuliozė oficialiai neaptikta, statusą, Šveicarija įsipareigoja vykdyti šiuos reikalavimus:

- a) įdiegiama identifikavimo sistema, suteikianti galimybę atsekti kiekvieno galvijo kilmės bandą;
- b) valstybinis veterinarijos gydytojas atlieka visų paskerstų gyvūnų *post mortem* patikrinimą;
- c) kompetentingoms institucijoms pranešama apie visus gyvū, kritusių ar paskerstų gyvūnų įtariamus tuberkuliozės atvejus;
- d) kiekvienu atveju kompetentingos institucijos atlieka tyrimus, būtinus siekiant nustatyti, ar įtarimai užsikrėtus šia liga yra pagrįsti, įskaitant kilmės ir tranzito bandų atsekimo tyrimą. Kai skrodimo metu ar paskerdcus randama pakitimų, kuriuos, kaip įtariama, sukėlė tuberkuliozė, kompetentingos institucijos pateikia šiuos pakitimus tirti laboratorijoje;
- e) kol klinikiniai ir laboratoriniai tyrimai bei tuberkulino mėginys parodo, kad gyvulys nebuvo užsikrėtęs galvijų tuberkulioze, galvijų, įtariamų užsikrėtus tuberkulioze, kilmės ir tranzito bandoms nustojamas taikyti bandų, kuriose tuberkuliozė oficialiai neaptikta, statusas;
- f) jeigu tuberkulino mėginiai, klinikiniai ar laboratoriniai tyrimai patvirtina, kad gyvulys užsikrėtęs tuberkulioze, kilmės ir tranzito bandoms nustojamas taikyti bandų, kuriose tuberkuliozė oficialiai neaptikta, statusas;
- g) bandos, kurioje tuberkuliozė oficialiai neaptikta, statusas vėl suteikiamas tik tada, kai iš bandos pašalinami visi įtariamai užsikrėtę gyvuliai; kai dezinfekuojamos patalpos ir įranga, ir kai visų likusių vyresnių kaip šešių savaičių gyvulių reakcijos bent į dvi oficialias tuberkulinizacijas pagal Direktyvos 64/432/EEB B priedo nuostatas, pirmąją injekciją įšvirkštus ne anksčiau kaip po šešių mėnesių po to, kai užsikrėtęs gyvūnas buvo pašalintas iš bandos, o antrąją – ne anksčiau kaip po šešių mėnesių po pirmosios, rezultatai yra neigiami.

Išsami informacija apie užsikrėtusias bandas ir epidemiologinę ataskaitą pateikiamos Jungtiniam veterinarijos komitetui. Jeigu Šveicarija nebesilaiko kurio nors iš Direktyvos 64/432/EEB A priedo II dalies 4 punkto pirmoje pastraipoje nustatytų reikalavimų, Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras apie tai nedelsdamas praneša Komisijai. Padėtis tiriama Jungtiniame veterinarijos komitete, siekiant persvarstyti šios dalies nuostatas.

5. Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarija atitinka Direktyvos 64/432/EEB D priedo I skyriaus F dalyje nustatytus reikalavimus dėl enzootinės galvijų leukozės. Siekdama išlaikyti šalies, kurios galvijų bandos oficialiai neužkrėstos enzootine galvijų leukoze statusą, Šveicarija įsipareigoja vykdyti šiuos reikalavimus:

- a) Šveicarijos bandų stebėsena atliekama imant kontrolinius mėginius. Mėginių kiekis pasirenkamas toks, kad 99 % tikslumu būtų galima teigti, jog mažiau nei 0,2 % bandų yra užsikrėtusios enzootine galvijų leukoze;
- b) valstybinis veterinarijos gydytojas atlieka visų paskerstų gyvūnų *post mortem* patikrinimą;
- c) apie visus klinikinių tyrimų, skrodimo ar mėsos tikrinimo metu nustatytus įtariamus enzootinės galvijų leukozės atvejus pranešama kompetentingoms institucijoms;
- d) kilus įtarimui ar konstatavus enzootinę galvijų leukozę, oficialiai patvirtintas statusas – 'nėra enzootinės galvijų leukozės protrūkio' – atitinkamoje bandoje yra laikinai panaikinamas tol, kol baigsis izoliavimo laikotarpis;

- e) izoliavimo laikotarpis nutraukiamas, jei pašalinus užsikrėtusius gyvūnus ir, prireikus, jų jauniklius dviejų serologinių tyrimų, tarp kurių turi būti ne trumpesnis nei 90 dienų laikotarpis, rezultatai yra neigiami.

Nustačius, kad enzootine galvijų leukoze yra užsikrėtę 0,2 % bandų, Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras nedelsdamas apie tai praneša Komisijai. Padėtis tiriama Jungtiniame veterinarijos komitete, siekiant persvarstyti šios dalies nuostatas.

6. Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarijoje infekcinis galvijų rinotracheitas oficialiai neaptiktas. Siekdama išlaikyti šalies, kurios galvijų bandose ši liga oficialiai neaptikta, statusą, Šveicarija įsipareigoja vykdyti šiuos reikalavimus:

- a) Šveicarijos bandų stebėsena atliekama imant kontrolinius mėginius. Mėginys turi būti tokio dydžio, kad 99 % patikimumu būtų galima teigti, kad infekciniu galvijų rinotracheitu yra užsikrėtę mažiau kaip 0,2 % bandų;
- b) kasmet atliekamas vyresnių kaip 24 mėn. veislinių jaučių serologinis tyrimas;
- c) apie visus įtariamus infekcinio galvijų rinotracheito atvejus pranešama kompetentingoms institucijoms ir atliekamas įtariamų užsikrėtusių infekciniu rinotracheitu galvijų oficialus tikrinimas, kurį sudaro virusologinis arba serologinis tyrimas;
- d) įtarus arba diagnozavus infekcinį galvijų rinotracheitą, nustojamas taikyti bandos, kurioje infekcinis galvijų rinotracheitas oficialiai neaptiktas, statusas iki tol, kol baigsis izoliavimo laikotarpis;
- e) izoliavimo laikotarpis nutraukiamas, jei ne anksčiau kaip po 30 dienų nuo užsikrėtusių gyvūnų pašalinimo atlikus serologinį tyrimą gaunami neigiami rezultatai.

Remiantis pripažintu Šveicarijos statusu, Sprendimas 2004/558/EB (*) taikomas *mutatis mutandis*.

Pasikeitus kurioms nors sąlygoms, kuriomis pagrįstas šio statuso pripažinimas, Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras apie tai nedelsdamas praneša Komisijai. Padėtis tiriama Jungtiniame veterinarijos komitete, kad būtų persvarstytos šios dalies nuostatos.

7. Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarijoje Aujeskio liga oficialiai neaptikta. Siekdama išlaikyti šalies, kurios galvijų bandose ši liga oficialiai neaptikta, statusą, Šveicarija įsipareigoja vykdyti šiuos reikalavimus:

- a) Šveicarijos bandų stebėsena atliekama imant kontrolinius mėginius. Mėginys turi būti tokio dydžio, kad 99 % patikimumu būtų galima teigti, kad Aujeskio liga yra užsikrėtę mažiau kaip 0,2 % bandų;
- b) apie visus įtariamus Aujeskio ligos atvejus pranešama kompetentingoms institucijoms ir atliekamas įtariamų Aujeskio liga užsikrėtusių gyvūnų oficialus tikrinimas, kurį sudaro virusologinis ar serologinis tyrimas;
- c) įtarus arba diagnozavus Aujeskio ligą, nustojamas taikyti bandos, kurioje Aujeskio liga oficialiai neaptikta, statusas iki tol, kol baigsis izoliavimo laikotarpis;
- d) izoliavimo laikotarpis nutraukiamas, jei, pašalinus užsikrėtusius gyvūnus, visų veislinių gyvūnų bei reprezentatyvios dalies penimųjų gyvūnų dviejų serologinių tyrimų, tarp kurių turi praeiti ne trumpesnis nei 21 dienos laikotarpis, rezultatai yra neigiami.

Remiantis pripažintu Šveicarijos statusu, Komisijos Sprendimo 2008/185/EB (**) nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

Pasikeitus kurioms nors sąlygoms, kuriomis pagrįstas šio statuso pripažinimas, Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras apie tai nedelsdamas praneša Komisijai. Padėtis tiriama Jungtiniame veterinarijos komitete, siekiant persvarstyti šios dalies nuostatas.

8. Jungtinis veterinarijos komitetas kuo skubiau apsvartys klausimą dėl galimų papildomų garantijų, susijusių su užkrečiamu kiaulių gastroenteritu (TGE) ir kiaulių reprodukcijos ir kvėpavimo sindromu (PRRS). Komisija informuoja Federalinį maisto saugos ir veterinarijos reikalų biurą apie tai, kaip toliau sprendžiamas šis klausimas.
9. Ciuricho universiteto Veterinarinės bakteriologijos institutas yra atsakingas už oficialius tuberkulino tyrimus Šveicarijoje, kaip apibrėžta Direktyvos 64/432/EEB B priedo 4 punkte.
10. Zoonozų, bakterinių gyvūnų ligų ir atsparumo antibiotikams centras (ZOB) yra atsakingas už oficialius antigenų (bruceliozės) tyrimus Šveicarijoje, kaip apibrėžta Direktyvos 64/432/EEB C priedo 4 punkte.
11. Kartu su galvijais ir kiaulėmis, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 64/432/EEB F priede pateiktus pavyzdžius. Taikytini šie patikslinimai:

— 1 pavyzdžio sertifikatų C skirsnis tikslinamas taip:

— 4 punkto, susijusio su papildomomis garantijomis, įtraukos papildomos šia informacija:

— 'ligos: infekcinis galvijų rinotracheitas,

— pagal Komisijos sprendimą 2004/558/EB, kurio nuostatos taikomos *mutatis mutandis*;¹.

— 2 pavyzdžio sertifikatų C skirsnis tikslinamas taip:

— 4 punkto, susijusio su papildomomis garantijomis, įtraukos papildomos šia informacija:

— 'ligos: Aujesio liga,

— pagal Komisijos sprendimą 2008/185/EB, kurio nuostatos taikomos *mutatis mutandis*;².

12. Taikant šį priedą, kartu su galvijais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, pateikiami papildomi veterinarijos sertifikatai, kuriuose pateikiamos tokios deklaracijos apie gyvūnų sveikumą:

— Galvijai:

— identifikuojami naudojant nuolatinę identifikacijos sistemą, kuri padeda surasti jų motinines pateles ir kilmės bandą, bei nustatyti, kad jie nėra tiesioginiai įtariamų užsikrėtusių ar užsikrėtusių galvijų spongiformine encefalopatija patelių palikuonys, atsivesti per dvejus metus iki ligos nustatymo;

— nėra kilę iš bandos, kurioje tiriamas įtariamasis galvijų spongiforminės encefalopatijos atvejis;

— atsivesti po 2001 m. birželio 1 d.

(*) 2004 m. liepos 15 d. Komisijos sprendimas 2004/558/EB dėl Tarybos direktyvos 64/432/EEB dėl papildomų Bendrijos galvijų vidaus prekybos garantijų, susijusių su infekciniu galvijų rinotracheitu, ir infekcijos likvidavimo programų, pateiktų atitinkamų valstybių narių, patvirtinimo įgyvendinimo (OL L 249, 2004 7 23, p. 20).

(**) 2008 m. vasario 21 d. Komisijos sprendimas 2008/185/EB dėl papildomų garantijų, susijusių su Aujesio liga, Bendrijos vidaus prekybai kiaulėmis, ir kriterijų, pateikiant informaciją apie šią ligą (OL L 59, 2008 3 4, p. 19).

II. Avys ir ožkos

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis (OL L 46, 1991 2 19, p. 19).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 27–31 straipsniai (Turgūs, parodos), 34–37b straipsniai (Prekyba), 73–74 straipsniai (Valymas, dezinfekavimas), 142–149 straipsniai (Pasiutligė), 158–165 straipsniai (Tuberkuliozė), 180–180c straipsniai (Skrepio liga), 190–195 straipsniai (Avių ir ožkų bruceliozė), 196–199 straipsniai (Kontaginė agalaktija), 217–221 straipsniai (Ožkų artritas ir encefalitas), 233–236 straipsniai (Avinų bruceliozė), 301 straipsnis (Leidimai auginimo vienetams, dirbtinio sėklinimo ir spermos laikymo centrums, embrionų perdavimo vienetams, turgavietėms, kitoms panašioms įstaigoms ar renginiams). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 91/68/EEB 11 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

Jei atsiranda ar paaštrėja avių ir ožkų bruceliozės protrūkis, Šveicarija informuoja Jungtinį veterinarijos komitetą, kad atsižvelgiant į įvykių raidą būtų imtasi būtinų priemonių.

2. Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarijoje avys ir ožkos oficialiai neužkrėstos brucelioze. Siekdama išlaikyti šį statusą, Šveicarija įsipareigoja įgyvendinti Direktyvos 91/68/EEB A priedo 1 skyriaus II dalies 2 punkte nustatytas priemones.
3. Kartu su avimis ir ožkomis, kuriomis prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 91/68/EEB E priede pateiktus pavyzdžius.

III. Arklinių šeimos gyvūnai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/156/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą (OL L 192, 2010 7 23, p. 1).	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), visų pirma jo 112–112f straipsniai (Afrikinė arklių liga), 204–206 straipsniai (Kergimo liga, encefalomyelitas, infekcinė anemija, įnosės), 240–244 (Kontaginis arklių metritas). 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Taikant Direktyvos 2009/156/EB 3 straipsnį, informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.
2. Taikant Direktyvos 2009/156/EB 6 straipsnį, informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.
3. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 2009/156/EB 10 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.
4. Direktyvos 2009/156/EB II ir III priedų nuostatos Šveicarijai taikomos *mutatis mutandis*.

IV. Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 343, 2009 12 22, p. 74).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 25 straipsnis (Vežimas), 122–125 straipsniai (Paukščių gripas ir Niukaslo liga), 255–261 (<i>Salmonella spp.</i>), 262–265 straipsniai (Paukščių infekcinis laryngotracheitas). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Taikant Direktyvos 2009/158/EB 3 straipsnį, pripažįstama, kad Šveicarija turi priemonių, kurių ji ketina imtis savo įmonėms patvirtinti, planą.
2. Pagal Direktyvos 2009/158/EB 4 straipsnį Šveicarijos nacionalinė etaloninė laboratorija yra Berno universiteto Veterinarijos bakteriologinis institutas.
3. Direktyvos 2009/158/EB 8 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje nustatytas laikymo įmonėje reikalavimas Šveicarijai taikomas *mutatis mutandis*.
4. Jei perinti skirtus kiaušinius ketinama siųsti į Europos Sąjungą, Šveicarijos institucijos išsipareigoja laikytis Komisijos reglamente (EB) Nr. 617/2008 nustatytų ženklinimo taisyklių (*).
5. Direktyvos 2009/158/EB 10 straipsnio a punkte nustatytas laikymo įmonėje reikalavimas Šveicarijai taikomas *mutatis mutandis*.
6. Direktyvos 2009/158/EB 11 straipsnio a punkte nustatytas laikymo įmonėje reikalavimas Šveicarijai taikomas *mutatis mutandis*.
7. Direktyvos 2009/158/EB 14 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytas laikymo įmonėje reikalavimas Šveicarijai taikomas *mutatis mutandis*.
8. Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarija atitinka Direktyvos 2009/158/EB 15 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, susijusius su Niukaslo liga, todėl jai suteikiamas šalies, neskiepijančios nuo Niukaslo ligos, statusas. Pasikeitus kurioms nors sąlygoms, kuriomis pagrįstas šio statuso pripažinimas, Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras apie tai nedelsdamas praneša Komisijai. Padėtis tiriama Jungtiniame veterinarijos komitete, siekiant persvarstyti šios dalies nuostatas.
9. Direktyvos 2009/158/EB 18 straipsnyje daromos nuorodos į Europos Sąjungos valstybę narę *mutatis mutandis* taikomos Šveicarijai.
10. Kartu su naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 2009/158/EB IV priede pateiktus pavyzdžius.
11. Siunčiant siuntas iš Šveicarijos į Suomiją arba Švediją, Šveicarijos institucijos išsipareigoja pateikti Europos Sąjungos teisės aktais nustatytas garantijas dėl salmonelių.

(*) 2008 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 617/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo taisyklės dėl prekybos perinti skirtais kiaušiniais ir ūkiuose auginamais paukščių jaunikliais standartų (OL L 168, 2008 6 28, p. 5).

V. Akvakultūros gyvūnai ir produktai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės (OL L 328, 2006 11 24, p. 14).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 3–5 straipsniai (Nurodytos epizootinės ligos), 21–23 straipsniai (Žuvininkystės ūkių registracija, populiacijos kontrolė ir kitos prievolės, gyvūnų sveikatos priežiūra), 61 straipsnis (Subjektų, kuriems suteikta teisė žvejoti, ir žvejybos priežiūros įstaigų prievolės), 62–76 straipsniai (Bendros kovos su ligomis priemonės), 277–290 straipsniai (Bendros ir konkrečios kovos su vandens gyvūnų ligomis priemonės, diagnostikos laboratorija). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 3. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITA, RS 916.443.12).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Taikant šį priedą pripažįstama, kad Šveicarijoje oficialiai nenustatyta infekcinės lašišų anemijos ir *Marteilia refringens* bei *Bonamia ostreae* infekcijos atvejų.
2. Jungtinis veterinarijos komitetas priima sprendimus dėl Direktyvos 2006/88/EB 29, 40, 41, 43, 44, 50 straipsnių taikymo.
3. Gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi teikiant rinkai dekoratyvinius vandens gyvūnus, akvakultūros gyvūnus, kurie skirti auginti (įskaitant natūralaus išsivalymo plotus, pramoginės žvejybos plotus ir atviras dekoratyvinių vandens gyvūnų laikymo vietas) ir ištekliais atkurti, ir žmonių maistui skirtus akvakultūros gyvūnus bei jų produktus, nustatyti Komisijos reglamento (EB) Nr. 1251/2008 4–9 straipsniuose (*).
4. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 2006/88/EB 58 straipsnį ir įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

(*) 2008 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1251/2008, kuriuo įgyvendinamos Tarybos direktyvos 2006/88/EB nuostatos dėl akvakultūros gyvūnų ir jų produktų pateikimo rinkai ir importo į Bendriją reikalavimų bei dėl tokių atvejais taikomų sertifikavimo reikalavimų ir kuriuo patvirtinamas gyvūnų platintojų rūšių sąrašas (OL L 337, 2008 12 16, p. 41).

VI. Galvijų embrionai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1989 m. rugsėjo 25 d. Tarybos direktyva 89/556/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą galvijų embrionais ir jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 302, 1989 10 19, p. 1).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 56–58a straipsniai (Embrijų perdavimas). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 89/556/EEB 15 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.
2. Kartu su galvijų embrionais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 89/556/EEB C priede pateiktą pavyzdį.

VII. Galvijų sperma

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 88/407/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai galvijų sperma bei jos importui (OL L 194, 1988 7 22, p. 10).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 51–55a straipsniai (Dirbtinis sėklinimas). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Taikant Direktyvos 88/407/EEB 4 straipsnio 2 dalį atsižvelgiama į tai, kad Šveicarijoje esančiuose centruose laikomi tik tokie gyvūnai, kurių serumo neutralizacijos reakcijos ar ELISA tyrimo rezultatas yra neigiamas.
2. Direktyvos 88/407/EEB 5 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.
3. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 88/407/EEB 16 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.
4. Kartu su galvijų sperma, kuria prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 88/407/EEB D priede pateiktą pavyzdį.

VIII. Kuilių sperma

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/429/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybai naminių kuilių spermai ir jos importui (OL L 224, 1990 8 18, p. 62).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 51–55a straipsniai (dirbtinis sėklinimas). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Direktyvos 90/429/EEB 5 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.
2. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 90/429/EEB 16 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.
3. Kartu su kuilių sperma, kuria prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 90/429/EEB D priede pateiktą pavyzdį.

IX. Kitų rūšių gyvūnai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją (OL L 268, 1992 9 14, p. 54). 2. 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių vežimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003 (OL L 178, 2013 6 28, p. 1).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 51–55a straipsniai (Dirbtinis sėklinimas) ir 56–58a (Embrionų perdavimas). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE: RS 916.443.10). 3. 2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Taikant šį priedą, šio punkto nuostatos taikomos prekybai gyvais gyvūnais, kuriems netaikomos šio priedėlio I–V skyrių nuostatos, ir prekybai sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriems netaikomos šio priedėlio VI–VIII skyrių nuostatos.
2. Europos Sąjunga ir Šveicarija įsipareigoja nedrausti ir netaikyti apribojimų prekybai 1 punkte nurodytais gyvais gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais dėl priežasčių, susijusių su gyvūnų sveikata, išskyrus tuos apribojimus, kurie atsiranda taikant šį priedą, visų pirma, apsaugos priemonės, kurios gali būti taikomos pagal šio priedo 20 straipsnį.

3. Kartu su šio priedėlio I, II ir III skyriuose nenurodytų rūšių poranagiais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 92/65/EEB E priedo I dalyje pateiktą pavyzdį, prie kurių pridėtas Direktyvos 92/65/EEB 6 straipsnio A dalies 1 punkto e papunktyje pateiktas pareiškimas.
4. Kartu su kiškiažvėriais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 92/65/EEB E priedo 1 dalyje pateiktą pavyzdį, prie kurių būtų pridėtas Direktyvos 92/65/EEB 9 straipsnio 2 dalies antros pastraipoje pateiktas pareiškimas.

Šveicarijos institucijos gali taip pritaikyti šį pareiškimą, kad į jį būtų įtraukti visi Direktyvos 92/65/EEB 9 straipsnio reikalavimai.

5. Direktyvos 92/65/EEB 9 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodyta informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.
6. Iš Europos Sąjungos į Šveicariją gabenant kates ir šunis, taikomi Direktyvos 92/65/EEB 10 straipsnio 2 dalies reikalavimai.

Identifikavimo sistema yra tokia, kaip nustatyta Reglamentu (ES) Nr. 576/2013. Naudojamas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 577/2013 (*) II priedo 3 dalyje nustatytas pasas.

Gyvūno vakcinacijos arba prireikus pakartotinės vakcinacijos nuo pasiutligės galiojimas apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 576/2013 III priede.

7. Kartu su avių ir ožkų rūšių gyvūnų sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti Komisijos sprendime 2010/470/ES numatyti veterinarijos sertifikatai (**).
8. Kartu su arklinių šeimos gyvūnų sperma, kuria prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateiktas Sprendime 2010/470/ES numatytas sertifikatas.
9. Kartu su arklinių šeimos gyvūnų kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti Sprendime 2010/470/ES numatyti veterinarijos sertifikatai.
10. Kartu su kiaulių kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti Sprendime 2010/470/ES numatyti veterinarijos sertifikatai.
11. Kartu su bičių šeimomis (aviliais arba bitėmis motinėlėmis su bitėmis palydovėmis), kuriomis prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 92/65/EEB E priedo II dalyje pateiktą pavyzdį.
12. Kartu su iš įstaigų, institutų arba centrų, patvirtintų pagal Direktyvos 92/65/EEB C priedą, kilusiais gyvūnais, sperma, embrionais ir kiaušialąstėmis, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, turi būti pateikti veterinarijos sertifikatai, parengti pagal Direktyvos 92/65/EEB E priedo III dalyje pateiktą pavyzdį.
13. Taikant Direktyvos 92/65/EEB 24 straipsnį, jo 2 dalyje nurodyta informacija teikiama Jungtiniam veterinarijos komitetui.

(*) 2013 m. birželio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 577/2013 dėl nekomerciniais tikslais vežamų šunų, kačių ir šėškų identifikavimo dokumentų pavyzdžių, teritorijų ir trečiųjų šalių sąrašo sudarymo ir deklaracijų, kuriomis patvirtinama, kad įvykdytos tam tikros Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 576/2013 nustatytos sąlygos, formato, išdėstymo ir kalbos reikalavimų (OL L 178, 2013 6 28, p. 109).

(**) 2010 m. rugpjūčio 26 d. Komisijos sprendimas 2010/470/ES, kuriuo nustatomi prekybai Sąjungoje skirtų arklinių, avinių ir ožkinių rūšių gyvūnų spermos, kiaušialąsčių bei embrionų ir kiaušinių rūšių gyvūnų kiaušialąsčių bei embrionų sveikatos sertifikatų pavyzdžiai (OL L 228, 2010 8 31, p. 15).

X. Nekomercinis naminių gyvūnėlių gabenimas

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių vežimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003 (JO L 178, 2013 6 28, p. 1).	2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Ženklavimo sistema yra tokia, kaip nustatyta Reglamentu (ES) Nr. 576/2013.
2. Gyvūno vakcinacijos arba prareikusių pakartotinės vakcinacijos nuo pasiutligės galiojimas apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 576/2013 III priede.
3. Naudojamas Reglamento (ES) Nr. 577/2013 III priedo 3 dalyje nurodyto pavyzdžio pasas. Papildomi pasui taikomi reikalavimai nustatyti Reglamento (ES) Nr. 577/2013 III priedo 4 dalyje.
4. Taikant šį priedėlį nekomerciniam naminių gyvūnėlių gabenimui tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos *mutatis mutandis* taikomos Reglamento (ES) Nr. 576/2013 II skyriaus nuostatos. Nekomerciniais tikslais iš Europos Sąjungos valstybės narės į Šveicariją gabenant naminius gyvūnėlius vykdytini dokumentų ir tapatybės patikrinimai atliekami Reglamento (ES) Nr. 576/2013 33 straipsnyje nustatyta tvarka."

III PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 3 priedėlis pakeičiamas taip:

„3 priedėlis

Gyvų gyvūnų, jų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų importas iš trečiųjų šalių

I. EUROPOS SĄJUNGA. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

A. Poranagiai, išskyrus arklinių šeimos gyvūnus

2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 2004/68/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias tam tikrų kanopinių gyvūnų importą į ir tranzitą per Bendriją, iš dalies keičianti direktyvas 90/426/EEB ir 92/65/EEB ir panaikinanti Direktyvą 72/462/EEB (OL L 139, 2004 4 30, p. 321).

B. Arklinių šeimos gyvūnai

2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/156/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą (OL L 192, 2010 7 23, p. 1).

C. Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai

2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 343, 2009 12 22, p. 74).

D. Akvakultūros gyvūnai

2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės (OL L 328, 2006 11 24, p. 14).

E. Galvijų embrionai

1989 m. rugsėjo 25 d. Tarybos direktyva 89/556/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą galvijų embrionais ir jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 302, 1989 10 19, p. 1).

F. Galvijų sperma

1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 88/407/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai užšaldyta galvijų sperma bei jos importui (OL L 194, 1988 7 22, p. 10).

G. Kuilių sperma

1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/429/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybai naminių kuilių sperma ir jos importui (OL L 224, 1990 8 18, p. 62).

H. Kiti gyvi gyvūnai

1. 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją (OL L 268, 1992 9 14, p. 54).

2. 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių vežimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003 (OL L 178, 2013 6 28, p. 1).

I. Kitos konkrečios nuostatos

1. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3).
2. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).

II. ŠVEICARIJA — TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40).
2. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401).
3. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).
4. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITA, RS 916.443.12).
5. 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkis dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13).
6. 2007 m. gegužės 16 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo ir tranzito kontrolės (Potvarkis dėl kontrolės, OITE, RS 916.443.106).
7. 2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14).
8. 2004 m. rugpjūčio 18 d. Potvarkis dėl veterinarinių vaistų (OMédV, RS 812.212.27).
9. 1985 m. spalio 30 d. Potvarkis dėl Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro taikomų mokesčių (Potvarkis dėl mokesčių, OSAV, RS 916.472).

III. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras ir Europos Sąjungos valstybės narės taiko šio priedėlio I skyriuje nurodytuose teisės aktuose nustatytas importo sąlygas, įgyvendinimo priemones ir sudaro įmonių, iš kurių galima vykdyti atitinkamą importą, sąrašus. Šis išpareigojimas taikomas visiems atitinkamiems aktams, nepriklausomai nuo jų priėmimo datos.

Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras gali priimti griežtesnes priemones ir reikalauti papildomų garantijų. Siekiant rasti tinkamą sprendimą, konsultacijos vyks Jungtiniame veterinarijos komitete.

Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras ir Europos Sąjungos valstybės narės praneša vieni kitiems apie specifines dvišaliu principu nustatytas importo sąlygas, kurios nebuvo derintos Sąjungos lygmeniu.

Taikant šį priedą, Šveicarijos institucijos, pagal Direktyvos 92/65/EEB C priedo nuostatas pripažintos patvirtintu centru, skelbiamos Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro interneto svetainėje.“

IV PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 4 priedėlis pakeičiamas taip:

„4 priedėlis

Zootechnika, įskaitant importą iš trečiųjų šalių

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/157/EB dėl grynaveislių veislinių galvijų (OL L 323, 2009 12 10, p. 1).	2012 m. spalio 31 d. Potvarkis dėl gyvulininkystės (OE, RS 916.310).
2. 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 88/661/EEB dėl veislinėms kiaulėms taikytinų zootechninių reikalavimų (OL L 382, 1988 12 31, p. 36).	
3. 1987 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 87/328/EEB dėl grynaveislių veislinių galvijų pripažinimo tinkamais veisimui (OL L 167, 1987 6 26, p. 54).	
4. 1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 88/407/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai galvijų sperma bei jos importui (OL L 194, 1988 7 22, p. 10).	
5. 1989 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyva 89/361/EEB dėl grynaveislių veislinių avių ir ožkų (OL L 153, 1989 6 6, p. 30).	
6. 1990 m. kovo 5 d. Tarybos direktyva 90/118/EEB dėl grynaveislių veislinių kiaulių pripažinimo tinkamomis veisti (OL L 71, 1990 3 17, p. 34).	
7. 1990 m. kovo 5 d. Tarybos direktyva 90/119/EEB dėl hibridinių veislinių kiaulių pripažinimo tinkamomis veisimui (OL L 71, 1990 3 17, p. 36).	
8. 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/427/EEB dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą arklinių šeimos gyvūnais (OL L 224, 1990 8 18, p. 55).	
9. 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/428/EEB dėl prekybos varžyboms skirtais arklinių šeimos gyvūnais ir nustatanti dalyvavimo varžybose sąlygas (OL L 224, 1990 8 18, p. 60).	
10. 1991 m. kovo 25 d. Tarybos direktyva 91/174/EEB, nustatanti zootechninius ir kilmės reikalavimus parduodant grynaveislius gyvūnus ir iš dalies keičianti Direktyvas 77/504/EEB ir 90/425/EEB (OL L 85, 1991 4 5, p. 37).	
11. 1994 m. birželio 23 d. Tarybos direktyva 94/28/EB, nustatanti principus, susijusius su zootechniniais bei genealoginiais reikalavimais, taikytiniais gyvūnų, jų spermos, kiaušialąsčių bei embrionų importui iš trečiųjų šalių, ir iš dalies keičianti Direktyvą 77/504/EEB dėl grynaveislių veislinių galvijų (OL L 178, 1994 7 12, p. 66).	

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

Taikant šį priedėlį Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos prekybai gyvais gyvūnais ir gyvūniniais produktais taikomos Europos Sąjungos valstybių narių prekybai nustatytos sąlygos.

Šveicarijos institucijos, nedarydamos poveikio 5 ir 6 priedėlių nuostatomis dėl zootechninės kontrolės, įsipareigoja užtikrinti, kad Šveicarija importui taikytų tokias pačias kaip Tarybos direktyvos 94/28/EB nuostatas.

Iškilus sunkumams vienos iš Šalių prašymu sušaukiamas Jungtinis veterinarijos komitetas.“.

V PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 5 priedėlis pakeičiamas taip:

"5 priedėlis

Gyvų gyvūnų, spermos, kiaušialąsčių ir embrionų tikrinimas pasienyje ir mokesčiai

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos. TRACES sistema

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas 2004/292/EB dėl TRACES sistemos įdiegimo ir iš dalies keičiantis Sprendimą 92/486/EEB (OL L 94, 2004 3 31, p. 63).	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40). 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401). 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITA, RS 916.443.12). 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkis dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13). 2007 m. gegužės 16 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo ir tranzito kontrolės (Potvarkis dėl kontrolės, OITE, RS 916.443.106). 2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

Remdamasi Komisijos sprendimu 2004/292/EB, Komisija, bendradarbiaudama su Federaliniu maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuru, įtraukia Šveicariją į informacinę TRACES sistemą.

Jei reikia, Jungtinis veterinarijos komitetas nustato pereinamojo laikotarpio ir papildomas priemones.

II SKYRIUS

Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos prekybai taikomi veterinariniai ir zootechniniai tikrinimai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos prekybai taikomi veterinariniai ir zootechniniai tikrinimai vykdomi laikantis tokių teisės aktų nuostatų:

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą (OL L 351, 1989 12 2, p. 34). 2. 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą (OL L 224, 1990 8 18, p. 29).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 57 straipsnis. 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 3. 2007 m. gegužės 16 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo ir tranzito kontrolės (Potvarkis dėl kontrolės, OITE, RS 916.443.106). 4. 2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14). 5. 1985 m. spalio 30 d. Federalinis potvarkis dėl maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro taikomų mokesčių (Potvarkis dėl mokesčių, OSAV, RS 916.472).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

Direktyvos 90/425/EEB 8 straipsnyje numatytais atvejais kompetentingos paskirties vietos institucijos nedelsdamos susisiečia su kompetentingomis išsiuntimo vietos institucijomis. Kompetentingos paskirties vietos institucijos imasi visų būtinų priemonių ir informuoja kompetentingą išsiuntimo vietos instituciją ir Komisiją apie atliktų patikrinimų pobūdį, priimtus sprendimus bei tokių sprendimų motyvus.

Už Direktyvos 89/608/EEB 10, 11 ir 16 straipsnių ir Direktyvos 90/425/EEB 9 ir 22 straipsnių taikymą yra atsakingas Jungtinis veterinarijos komitetas.

C. GANYMUI PASIENYJE PERKELTIEMS GYVŪNAMS TAIKOMOS SPECIALIOS ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Apibrėžtys

Ganymas: veiksmas, kai gyvūnai perkeliama ganytis į Europos Sąjungos valstybės narės ar Šveicarijos pasienio zoną, kurią sudaro 10 km ruožas. Susidarius pagrįstai ypatingoms sąlygoms, atitinkamos kompetentingos institucijos gali leisti išplėsti teritorijos plotą iš vienos ar kitos Šveicarijos ir Europos Sąjungos sienos pusės.

Kasdienis ganymas: ganymas, kai kiekvienos dienos pabaigoje gyvūnai parunami į kilmės ūkį Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Šveicarijoje.

2. Ganymui tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos Komisijos sprendimo 2001/672/EB (*) nuostatos taikomos *mutatis mutandis*. Tačiau, taikant šį priedą, Sprendimo 2001/672/EB 1 straipsnis taikomas su tokiais pakeitimais:

— nuoroda į laikotarpį nuo gegužės 1 d. iki spalio 15 d. yra pakeičiama į „kalendorinius metus“;

— Šveicarijos atveju, Sprendimo 2001/672/EB 1 straipsnyje išvardytos ir susijusiame priede nurodytos šalys yra:

ŠVEICARIJA

Ciuricho kantonas

Berno kantonas

Liucernos kantonas

Urio kantonas

Švico kantonas

Obvaldeno kantonas

Nidvaldeno kantonas

Glaruso kantonas

Cugo kantonas

Fribūro kantonas

Zoloturno kantonas

Bazelio miesto kantonas

Bazelio srities kantonas

Šafhauzeno kantonas

Apenbcelio-Auserodeno kantonas

Apenbcelio-Inerodeno kantonas

Sankt Galeno kantonas

Graubiundenso kantonas

Argau kantonas

Turgau kantonas

Tičino kantonas

Vo kantonas

Valė kantonas

Nešatelio kantonas

Ženevos kantonas

Jura kantonas

Pagal 1995 m. birželio 27 d. Potvarkį dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 7 straipsnį (Registravimas) ir 2011 m. lapkričio 26 d. Potvarkį dėl gyvūnų judėjimo duomenų banko (RS 916.404.1), ypač jo 2 skirsnį (Duomenų banko turinys), Šveicarija kiekvienai ganyklai suteikia specialų registracijos kodą, kuris turi būti įrašytas į nacionalinę galvijų duomenų bazę.

3. Ganymui tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos siunčiančios šalies valstybinis veterinarijos gydytojas:
 - a) sertifikato išdavimo dieną, bet ne vėliau kaip likus 24 valandoms iki numatytos gyvulių perkėlimo dienos, per Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje numatytą veterinarijos institucijas jungiančią kompiuterinę sistemą praneša kompetentingai paskirties vietos institucijai (vietinei veterinarijos įstaigai) apie gyvūnų išsiuntimą;
 - b) likus ne daugiau kaip 48 valandoms iki gyvūnų perkėlimo į ganyklas patikrina juos; gyvūnai turi būti tinkamai identifikuoti;
 - c) išduoda sertifikatą pagal 9 punkte pateiktą pavyzdį.
4. Visą ganymo laiką gyvūnams taikoma muitinės kontrolė.
5. Gyvūnų laikytojas privalo:
 - a) raštiškai sutikti, kad taikys visas šio priedo nuostatomis ir kitoms vietos lygmeniu nustatytoms priemonėms įgyvendinti būtinas priemones, kurias taiko Europos Sąjungos valstybės narės ar Šveicarijos vietiniai gyvūnų laikytojai;
 - b) sumokėti taikant šį priedą atliekamų tikrinimų išlaidas;
 - c) visapusiškai bendradarbiauti vykdant muitinės ar veterinarinius tikrinimus, kurių reikalauja siunčiančios ar paskirties valstybės kompetentingos institucijos.
6. Pasibaigus ganymo sezonui ar anksčiau perkėlus gyvūnus į jų kilmės vietą, ganyklos šalies valstybinis veterinarijos gydytojas:
 - a) sertifikato išdavimo dieną, bet ne vėliau kaip likus 24 valandoms iki numatytos gyvulių perkėlimo dienos, per Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje numatytą veterinarijos institucijas jungiančią kompiuterinę sistemą praneša kompetentingai paskirties vietos institucijai (vietinei veterinarijos įstaigai) apie gyvūnų išsiuntimą;
 - b) likus ne daugiau kaip 48 valandoms iki gyvūnų perkėlimo į ganyklas patikrina juos; gyvūnai turi būti tinkamai identifikuoti;
 - c) išduoda sertifikatą pagal 9 punkte pateiktą pavyzdį.
7. Nustačius kokią nors ligą kompetentingos veterinarijos institucijos bendru susitarimu imasi atitinkamų priemonių. Šios institucijos nagrinėja galimų išlaidų klausimą. Jei būtina, sušaukiamas Jungtinis veterinarijos komitetas.
8. Nukrypstant nuo 1–7 punktų nuostatų dėl ganymo, kasdieniam ganymui tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos taikomos tokios taisyklės:
 - a) gyvūnai nekontaktuoja su kito ūkio gyvūnais;
 - b) gyvūnų laikytojas įpareigojamas informuoti kompetentingą veterinarijos instituciją apie bet kokį gyvūnų kontaktą su kito ūkio gyvūnais;
 - c) kiekvienais kalendoriniais metais pirmą kartą genant gyvūnus į Europos Sąjungos valstybės narės ar Šveicarijos teritoriją kompetentingoms veterinarijos institucijoms pateikiamas 9 punkte nustatytas veterinarijos sertifikatas. Veterinarijos sertifikatas turi būti pateikiamas kompetentingoms veterinarijos institucijoms paprašius;

d) 2 ir 3 punktų nuostatos taikomos tik pirmą kartą kalendoriniais metais išsiunčiant gyvūnus į Europos Sąjungos valstybę narę ar Šveicariją;

e) 6 punkto nuostatos netaikomos;

f) gyvūnų laikytojas įpareigojamas informuoti kompetentingą veterinarijos instituciją apie ganymo pabaigą.

9. Galvijų ganymo pasienyje, kasdienio ganymo ir ganymo pasienyje pabaigos veterinarijos sertifikato pavyzdys:

Galvijų ganymo pasienyje, kasdienio ganymo ir ganymo pasienyje pabaigos veterinarijos sertifikato pavyzdys:

EUROPOS SĄJUNGA				Prekybos tarp šalių narių sertifikatas			
I.1. Siuntėjas Pavadinimas Adresas Šalis				I.2. Sertifikato Nr.		I.2.a. Vietinio sertifikato numeris	
				I.3. Centrinė kompetentinga institucija			
				I.4. Vietos kompetentinga institucija			
I.5. Gavėjas Pavadinimas Adresas Šalis				I.6. Pridedamų originalių sertifikatų numeris (-iai)		Lydinamųjų dokumentų numeriai	
				I.7. Prekiautojas Pavadinimas Patvirtinimo numeris			
I.8. Kilmės šalis	ISO kodas	I.9. Kilmės regionas	Ko-das	I.10. Paskirties šalis	ISO kodas	I.11. Paskirties regionas	Kodas
I.12. Siuntos kilmės adresas / Žvejybos vieta Ūkis ☐ Surinkimo centras ☐ Prekiautojo patalpos ☐ Patvirtinta įstaiga ☐ Spermos surinkimo centras ☐ Patvirtintas akvakultūros ūkis ☐ Embrionų surinkimo grupė ☐ Įstaiga ☐ Kita ☐ Pavadinimas Patvirtinimo numeris Adresas Pašto kodas				I.13. Paskirties vieta Ūkis ☐ Surinkimo centras ☐ Prekiautojo patalpos ☐ Patvirtinta įstaiga ☐ Spermos surinkimo centras ☐ Patvirtintas akvakultūros ūkis ☐ Embrionų surinkimo grupė ☐ Įstaiga ☐ Kita ☐ Pavadinimas Patvirtinimo numeris Adresas Pašto kodas			
				I.14. Pakrovimo vieta Pašto kodas			

I Dalis: Pateikiama siuntos informacija

EUROPOS SĄJUNGA		Prekybos tarp šalių narių sertifikatas	
I.16. Transporto priemonė Lėktuvas ☐ Laivas ☐ Geležinkelio vagonas ☐ Kelių transporto priemonė ☐ Kita ☐ Identifikacija: Numeris (-iai):		I.17. Vežėjas Pavadinimas Patvirtinimo numeris Adresas Pašto kodas Valstybė narė	
I.21.	I.20. Skaičius / Kiekis	I.22. Pakuočių skaičius	
I.23. Plombos numeris ir talpyklos numeriai			
I.25. Sertifikuotų gyvūnų / Produktų paskirtis: Sezoninis gyvūnų pervarymas ☐			
I.26. Vežimas tranzitu per trečiąją šalį ☐ Trečiosios šalys ISO kodas Trečiosios šalys ISO kodas Trečiosios šalys ISO kodas Išvežimo vieta Kodas Įvežimo vieta PVP vieneto numeris		I.27. Vežimas tranzitu per valstybes nares ☐ Valstybė narė ISO kodas Valstybė narė ISO kodas Valstybė narė ISO kodas	
I.28. Eksportas ☐ Trečiosios šalys ISO kodas Išvežimo vieta Kodas		I.29. Numatoma kelionės trukmė	
I.30. Maršruto planas Taip ☐ Nėra ☐			
I.31. Gyvūnų identifikavimas Prekės kodas (SS kodas) Paso Nr.			

EUROPOS SĄJUNGA		2005/22/EB ganymas	
II. Sveikatos informacija		II.a. Sertifikato Nr.	II.b. Vietos sertifikato numeris
A. Galvijų ganymo pasienyje arba kasdienio ganymo pasienyje veterinarijos sertifikatas			
Aš, toliau pasirašęs valstybinis veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad kiekvienas pirmiau aprašytos bandos gyvūnas:			
A.1. yra iš ūkio ar zonos, kuriems pagal Bendrijos ar nacionalinius teisės aktus netaikomi jokie draudimai ar apribojimai, susiję su galvijų ligomis;			
A.2. yra iš bandos, kuri auginama valstybėje narėje ar jos teritorijos dalyje:			
a) kuri sukūrė stebėjimo tinklą, patvirtintą Komisijos sprendimu .../.../EB, arba Šveicarijos atveju 1999 m. birželio 21 d. Europos bendrijos ir Šveicarijos susitarimu (11 priedas, 2 priedėlis, I punktas);			
b) kurioje oficialiai patvirtinta, kad joje nėra leukozės, tuberkuliozės, bruceliozės atveju;			
A.3. yra veisimui ⁽³⁾ arba produkcijai ⁽¹⁾ skirtas gyvūnas, kuris:			
a) remiantis turima informacija, trisdešimt pastarųjų dienų ar nuo gimimo, jei jam mažiau kaip 30 dienų, buvo ūkyje, ir, kad per šį laikotarpį į ūkį nebuvo patekęs joks iš trečiosios šalies atvežtas gyvūnas, nebent jis buvo visiškai izoliuotas nuo kitų ūkio gyvūnų;			
b) per pastarąsias trisdešimt dienų nekontaktavo su gyvūnais iš bandų, kurios neatitinka 2 punkte nurodytų sąlygų;			
A.4. toliau nurodyti gyvūnai buvo patikrinti ... (data), likus 48 valandoms iki numatyto išvežimo ir nebuvo pastebėti jokių klinikinių infekcinės ar užkrečiamos ligos simptomų;			
A.5. kilmės ūkiui ir, reikalui esant, patvirtintam surinkimo centrui, bei zonai, kurioje jie laikomi, pagal Bendrijos ar nacionalinius teisės aktus netaikomi jokie draudimai ar apribojimai, susiję su galvijų ligomis;			
A.6. laikomasi visų taikytinų Tarybos direktyvos 64/432/EEB nuostatų;			
A.7. gyvūnams suteikiamos papildomos su infekciniu galvijų rinotracheitu ir (arba) infekciniu pūstuliniu vulvovaginitu susijusios garantijos pagal Komisijos sprendimą 2004/558/EB, kurio nuostatos pagal 1999 m. birželio 21 d. Europos bendrijos ir Šveicarijos susitarimą taikomos <i>mutatis mutandis</i> ;			
A.8. per patikrinimą nurodyti gyvūnai buvo tinkami vežti numatytu maršrutu, laikantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2005 nuostatų;			
A.9. atvežimo į ganyklą data ⁽⁶⁾ : ...			
A.10. numatoma išvežimo iš ganyklos data: ...			
B. galvijų perkėlimo (įprasto arba anksčiau numatyto laiko) iš pasienio ganyklų veterinarijos sertifikatas;			
B.1. toliau nurodyti gyvūnai [anksčiau numatyto laiko grąžinamų gyvūnų sąrašas ⁽³⁾ arba atitinkamame originaliame sertifikate nurodytų gyvūnų sąrašas ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾ , ⁽⁸⁾] buvo patikrinti ... (gyvūnų pakrovimo data ar 48 valandos iki jų išvežimo) ir nebuvo pastebėti jokių klinikinių infekcinės ar užkrečiamos ligos požymių;			
B.2. ganymo zonai, kurioje ganėsi gyvūnai, pagal Bendrijos ar nacionalinius teisės aktus netaikomi jokie draudimai ar apribojimai, susiję su galvijų ligomis, ir, visų pirma, per ganymo laikotarpį nebuvo nustatyta nė vieno tuberkuliozės, bruceliozės ir leukozės atvejo.			
* A dalis pildoma genant į pasienio ganyklas ar ganant kasdien, B dalis pildoma grįžtant iš pasienio ganyklų.			

EUROPOS SĄJUNGA		2005/22/EB ganymas
II. Sveikatos informacija	II.a. Sertifikato Nr.	II.b. Vietos sertifikato numeris
(¹) Informacija, kurią privalu įrašyti į šį sertifikatą, turi būti įvesta į Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje numatytą veterinarijos institucijas jungiančią kompiuterinę sistemą sertifikato išdavimo dieną, bet ne vėliau kaip likus 24 valandoms iki gyvūnų atvykimo. (²) Šis sertifikatas galioja dešimt dienų nuo veterinarinio patikrinimo, atlikto Šveicarijoje ar valstybėje narėje, kuri yra kilmės šalis. Kasdieninio ganymo atveju šis sertifikatas galioja visą ganymo laikotarpį. (³) Nereikalinga išbraukti. (⁴) Kasdieninio ganymo atveju šis sertifikatas galioja visą ganymo laikotarpį. (⁵) Šis teiginys neatleidžia vežėjų nuo prievolių, nustatytų galiojančiais Bendrijos teisės aktais, visų pirma susijusiais su gyvūnų tinkamumu gabenti. (⁶) Ganyklos registracijos kodas nurodomas šio sertifikato I.13 dalyje (Patvirtinimo numeris). (⁷) Jei gyvūnai dėl sveikatos per ganymo laikotarpį grąžinami į kilmės ūkį su veterinarijos sertifikatu, iš pirminio sąrašo nuorodos turi būti išbraukiamos, o galutinį turi patvirtinti valstybinis veterinarijos gydytojas. (⁸) Veterinarijos sertifikato numeris, naudojamas gabenant gyvūnus į ganymo zoną, nurodomas šio sertifikato I.6 dalyje.		
Valstybinis veterinarijos gydytojas arba valstybinis inspektorius Pavardė (spausdintinėmis raidėmis): Kvalifikacija ir pareigos: Vietos veterinarijos tarnyba: VVP Nr.: Data: Parašas: Spaudas:		

(*) 2001 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos sprendimas 2001/672/EB, pateikiantis specialias taisykles, taikomas galvijų, perkeltų į vasaros ganyklas kalnuose, judėjimui (OL L 235, 2001 9 4, p. 23).

III SKYRIUS

Europos Sąjungos ir Šveicarijos prekybos sąlygos

A. TEISĖS AKTAI

Vadovaujantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 599/2004 (*) nuostatomis, Europos Sąjungos ir Šveicarijos prekybai gyvais gyvūnais, jų sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais ir galvijų ganymui pasienyje taikomi šiame priede nurodyti ir TRACES sistemoje pateikti veterinarijos sertifikatai.

(*) 2004 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 599/2004 dėl Bendrijos vidaus prekybos gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais suderinto sertifikato pavyzdžio ir patikrinimo ataskaitos patvirtinimo (OL L 94, 2004 3 31, p. 44).

IV SKYRIUS

Importui iš trečiųjų šalių taikomi veterinariniai tikrinimai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Iš trečiųjų šalių importuojami produktai tikrinami laikantis tokių teisės aktų nuostatų:

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 2004 m. vasario 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 282/2004, nustatantis gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, deklaravimo ir veterinarinio patikrinimo dokumentą (OL L 49, 2004 2 19, p. 11). 2. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1). 3. 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB, nustatanti gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičianti Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56). 4. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3). 5. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10). 56. 1997 m. lapkričio 12 d. Komisijos sprendimas 97/794/EB, nustatantis tam tikras išsamias Tarybos direktyvos 91/496/EEB dėl gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo taikymo taisykles (OL L 323, 1997 11 26, p. 31). 7. 2007 m. balandžio 17 d. Komisijos sprendimas 2007/275/EB dėl gyvūnų ir produktų, kurie pagal Tarybos direktyvas 91/496/EEB ir 97/78/EB turi būti patikrinti pasienio kontrolės postuose, sąrašų (OL L 116, 2007 5 4, p. 9).	1. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITA, RS 916.443.12). 3. 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkis dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13). 4. 2007 m. gegužės 16 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo ir tranzito kontrolės (Potvarkis dėl kontrolės, OITE, RS 916.443.106). 5. 2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14). 6. 1985 m. spalio 30 d. Potvarkis dėl Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro taikomų mokesčių (Potvarkis dėl mokesčių, OSAV, RS 916.472). 7. 2004 m. rugpjūčio 18 d. Potvarkis dėl veterinarinių vaistų (OMédV, RS 812.212.27).

B. ĮGYVENDINIMO Taisyklės

1. Taikant Direktyvos 91/496/EEB 6 straipsnį, Europos Sąjungos valstybių narių pasienio kontrolės postai, skirti veterinariniam gyvūnų tikrinimui, nurodyti Sprendimo 2009/821/EB (*) I priede.

(*) +2009 m. rugsėjo 28 d. Komisijos sprendimas 2009/821/EB sudaryti patvirtintų pasienio kontrolės postų sąrašą, nustatyti tam tikras patikrinimų, kuriuos atlieka Komisijos veterinarijos ekspertai, taisykles ir patvirtinti TRACES veterinarijos padalinius (OL L 296, 2009 11 12, p. 1).

2. Taikant Direktyvos 91/496/EEB 6 straipsnį, Šveicarijos pasienio kontrolės postai yra šie:

Pavadinimas	TRACES kodas	Tipas	Kontrolės centras	Patvirtinimo tipas
Ciuricho oro uostas	CHZRH4	A	3 centras	O. Kiti gyvūnai (įskaitant ir zoologijos sodų gyvūnus) (*)
Ženevos oro uostas	CHGVA4	A	2 centras	O. Kiti gyvūnai (įskaitant ir zoologijos sodų gyvūnus) (*)

(*) Remiamasi patvirtinimų kategorijomis, apibrėžtomis Sprendime 2009/821/EB.

Vėlesnius pasienio kontrolės postų, jų tikrinimo centrų ir susijusių patvirtinimų tipų sąrašo pakeitimus daro Jungtinis veterinarijos komitetas.

Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Direktyvos 91/496/EEB 19 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

3. Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras ir Europos Sąjungos valstybės narės taiko šio priedo 3 priedėlyje nurodytas importo sąlygas ir įgyvendinimo priemones.

Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras gali priimti griežtesnes priemones ir reikalauti papildomų garantijų. Siekiant rasti tinkamą sprendimą, konsultuojamasi Jungtiniame veterinarijos komitete.

Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras ir Europos Sąjungos valstybės narės praneša vieni kitiems apie specifines dvišaliu principu nustatytas importo sąlygas, kurios nebuvo derinamos Sąjungos lygmeniu.

4. Šio skyriaus 1 punkte nurodyti Europos Sąjungos valstybių narių pasienio kontrolės postai vykdo importo iš trečiųjų šalių į Šveicariją tikrinimus laikydamiesi šio skyriaus A skirsnio nuostatų.

5. 2 punkte nurodyti Šveicarijos pasienio kontrolės postai vykdo importo iš trečiųjų šalių į Europos Sąjungos valstybes nares tikrinimus laikydamiesi šio skyriaus A skirsnio nuostatų.

V SKYRIUS

Specialiosios nuostatos

1. GYVULIŲ IDENTIFIKAVIMAS

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Iš trečiųjų šalių importuojami produktai tikrinami laikantis tokių teisės aktų nuostatų:

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/71/EB dėl kiaulių identifikavimo ir registravimo (OL L 213, 2008 8 8, p. 31).	1. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401), ypač jo 7–15f straipsniai (Registravimas ir identifikavimas).
2. 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000 nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklavinimą ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).	2. 2011 m. spalio 26 d. Potvarkis dėl gyvūnų judėjimo duomenų banko (RS 916.404.1).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

- a. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už Direktyvos 2008/71/EB 4 straipsnio 2 dalies taikymą.
- b. Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Reglamento Nr. 1760/2000 22 straipsnį, Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį ir 2013 m. spalio 23 d. Potvarkio dėl ūkiuose atliekamų patikrinimų koordinavimo 1 straipsnį (OCCEA, RS 910.15).

2. GYVŪNŲ APSAUGA

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantis Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 (OL L 3, 2005 1 5, p. 1).	1. 2005 m. gruodžio 16 d. Federalinis įstatymas dėl gyvūnų apsaugos (LPA, RS 455), ypač jo 15 ir 15a straipsniai (Principai, tarptautinis gyvūnų vežimas).
2. 1997 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1255/97 dėl Bendrijoje kontrolės postams taikomų kriterijų ir iš dalies keičiantis Direktyvos 91/628/EEB priede nurodytą maršruto planą (OL L 174, 1997 7 2, p. 1).	2. 2008 m. balandžio 23 d. Potvarkis dėl gyvūnų apsaugos (OPAn, RS 455.1), ypač jo 169–176 straipsniai (Tarptautinis gyvūnų vežimas).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

- a) Šveicarijos institucijos įsipareigoja taikyti Šveicarijos ir Europos Sąjungos prekybai ir importui iš trečiųjų šalių Reglamento (EB) Nr. 1/2005 nuostatas.
- b) Reglamento (EB) Nr. 1/2005 26 straipsnyje numatytais atvejais kompetentingos paskirties vietos institucijos nedelsdamos susisiečia su kompetentingomis išsiuntimo vietos institucijomis.
- c) Jungtinis veterinarijos komitetas atsako už Direktyvos 89/608/EEB 10, 11 ir 16 straipsnių taikymą.
- d) Jungtinis veterinarijos komitetas atsako už tikrinimus vietoje pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2005 28 straipsnį ir 2008 m. balandžio 23 d. Potvarkio dėl gyvūnų apsaugos (OPAn, RS 455.1) 208 straipsnį.
- e) Pagal 2005 m. gruodžio 16 d. Federalinio įstatymo dėl gyvūnų apsaugos (LPA, RS 455) 15a straipsnio 3 pastraipą galvijus, avis, ožkas ir kiaules, skerstinus arklius ir skerstinus naminius paukščius gabenti tranzitu per Šveicariją galima tik geležinkelių arba oro transportu). Jungtinis veterinarijos komitetas dar nagrinės šį klausimą.

3. MOKESČIAI

1. Už Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos prekybai taikomus veterinarinius tikrinimus mokesčiai nerenkami.
2. Dėl produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų Šveicarijos institucijos už oficialią kontrolę įsipareigoja rinkti mokesčius, kaip numatyta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004."

VI PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 6 priedėlis pakeičiamas taip:

„6 priedėlis

Gyvūninės kilmės produktai

I SKYRIUS

Sektoriai, kuriuose taikomų standartų lygiavertiškumą pripažįsta abi šalys
„Žmonių maistui skirti gyvūniniai produktai“

Reglamento (EB) Nr. 853/2004 apibrėžtyje taikomos *mutatis mutandis*.

Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

	Europos Sąjungos eksportas į Šveicariją ir Šveicarijos eksportas į Europos Sąjungą		
	Prekybos sąlygos		Lygiavertiš-kumas
	Europos Sąjunga	Šveicarija	
<i>Gyvūnų sveikata</i>			
1. Šviežia mėsa, įskaitant smulkintą mėsą, mėsos pusgaminius, mėsos gaminius, neperdirbtus taukus ir lydytus taukus			
Naminiai kanopiniai	Direktyva 64/432/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip ⁽¹⁾
Naminiai neporakanopiai	Direktyva 2002/99/EB (*) Reglamentas (EB) Nr. 999/2001	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	
2. Ūkiuose auginamų medžiojamųjų gyvūnų mėsa, mėsos pusgaminiai, mėsos gaminiai			
Ūkiuose auginami sausumos žinduoliai, išskyrus anksčiau nurodytuosius	Direktyva 64/432/EEB Direktyva 92/118/EEB (**) Direktyva 2002/99/EB Reglamentas (EB) Nr. 999/2001	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40); 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	Taip
Ūkiuose auginami <i>Ratitae</i> genties paukščiai	Direktyva 92/118/EEB Direktyva 2002/99/EB		Taip
Kiškiažvėriai			

	Europos Sąjungos eksportas į Šveicariją ir Šveicarijos eksportas į Europos Sąjungą		
	Prekybos sąlygos		Lygiavertiš-kumas
	Europos Sąjunga	Šveicarija	
3. Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsa, mėsos pusgaminiai, mėsos gaminiai			
Laukiniai kanopiniai	Direktyva 2002/99/EB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip
Kiškiažvėriai	Reglamentas (EB) Nr. 999/2001	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	
Kiti sausumos žinduoliai			
Laukiniai medžiojamieji plunksnuočiai			
4. Šviežia paukštiena, paukštienos pusgaminiai, paukštienos gaminiai, taukai ir lydyti taukai			
Paukščiai	Direktyva 92/118/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip
	Direktyva 2002/99/EB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	
5. Skrandžiai, pūslės ir žarnos			
Galvijai	Direktyva 64/432/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip ⁽¹⁾
Avys ir ožkos	Direktyva 92/118/EEB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	
Kiaulės	Direktyva 2002/99/EB		
	Reglamentas (EB) Nr. 999/2001		
6. Kaulai ir kaulų produktai			
Naminiai kanopiniai	Direktyva 64/432/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip ⁽¹⁾
Naminiai neporakanopiai	Direktyva 92/118/EEB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	
Kiti ūkiuose auginami arba laukiniai sausumos žinduoliai	Direktyva 2002/99/EB		
	Reglamentas (EB) Nr. 999/2001		
Paukščiai, <i>Ratitae</i> genties paukščiai ir laukiniai medžiojamieji plunksnuočiai			
7. Perdirbti gyvūniniai baltymai, kraujas ir kraujo produktai			
Naminiai kanopiniai	Direktyva 64/432/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip ⁽¹⁾
Naminiai neporakanopiai	Direktyva 92/118/EEB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	
Kiti ūkiuose auginami arba laukiniai sausumos žinduoliai	Direktyva 2002/99/EB		
	Reglamentas (EB) Nr. 999/2001		
Paukščiai, <i>Ratitae</i> genties paukščiai ir laukiniai medžiojamieji plunksnuočiai			

	Europos Sąjungos eksportas į Šveicariją ir Šveicarijos eksportas į Europos Sąjungą		
	Prekybos sąlygos		Lygiavertiš-kumas
	Europos Sąjunga	Šveicarija	

8. Želatina ir kolagenas

Direktyva 2002/99/EB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip ⁽¹⁾
Reglamentas (EB) Nr. 999/2001	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	

9. Pienas ir pieno produktai

Direktyva 64/432/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip
Direktyva 2002/99/EB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	

10. Kiaušiniai ir kiaušinių produktai

Direktyva 2002/99/EB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip
	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	

11. Žuvininkystės produktai, dvigeldžiai moliuskai, dygiaodžiai, gaubtagyviai ir jūriniai pilvakojai

Direktyva 2006/88/EB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip
Direktyva 2002/99/EB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	

12. Medus

Direktyva 92/118/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip
Direktyva 2002/99/EB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	

13. Sraigės ir varlių kojelės

Direktyva 92/118/EEB	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40);	Taip
Direktyva 2002/99/EB	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401);	

⁽¹⁾ Jungtinis veterinarijos komitetas persvarstys avių ir ožkų USE stebėseną reglamentuojančių teisės aktų panašumo pripažinimą.

Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjungos eksportas į Šveicariją ir Šveicarijos eksportas į Europos Sąjungą		
Prekybos sąlygos		Lygiavertiš-kumas
Europos Sąjunga	Šveicarija	
<i>Visuomenės sveikata</i>		
2001m. gegužės 22d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1).	1992 m. spalio 9 d. Federalinis įstatymas dėl maisto produktų ir vartojimo prekių (LDAL, RS 817.0).	Taip, taikant specialiąsias sąlygas
2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).	2008 m. balandžio 23 d. Potvarkis dėl gyvūnų apsaugos (OPAn, RS 455.1).	
2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).	2011 m. lapkričio 16 d. Potvarkis dėl valstybinėje veterinarijos tarnyboje dirbančių asmenų pagrindinio, profesinės kvalifikacijos ir tęstinio mokymo (RS 916.402).	
2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).	1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401).	
2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).	2005 m. lapkričio 23 d. Potvarkis dėl pirminės gamybos (OPPr, RS 916.020).	
2005 m. lapkričio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2073/2005 dėl maisto produktų mikrobiologinių kriterijų (OL L 338, 2005 12 22, p. 1).	2005 m. lapkričio 23 d. Potvarkis dėl gyvūnų skerdimo ir mėsos kontrolės (OAbCV, RS 817.190).	
	2005 m. lapkričio 23 d. Federalinis įstatymas dėl maisto produktų ir vartojimo prekių (ODAI0Us, RS 817.02).	
	2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl maisto produktus reglamentuojančių teisės aktų vykdymo (RS 817.025.21).	
	2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio ekonomikos, studijų ir mokslinių tyrimų departamento (DEFR) potvarkis dėl higienos pirminėje gamyboje (OHyPPr, RS 916.020.1).	
	2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl higienos (OHyG, RS 817.024.1).	
	2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl higienos gyvulių skerdimo metu (OHyAb, RS 817.190.1).	
	2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūninių maisto produktų (RS 817.022.108).	

Europos Sąjungos eksportas į Šveicariją ir Šveicarijos eksportas į Europos Sąjungą		
Prekybos sąlygos		Lygiavertiš-kumas
Europos Sąjunga	Šveicarija	
2005 m. gruodžio 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2074/2005, nustatantis igyvendinimo priemonės tam tikriems produktams pagal Reglamentą (EB) Nr. 853/2004 ir oficialios kontrolės organizavimui pagal Reglamentus (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, nukrypstantis nuo Reglamento (EB) Nr. 852/2004 bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EB) Nr. 853/2004 ir (EB) Nr. 854/2004 (OL L 338, 2005 12 22, p. 27). 2005 m. gruodžio 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2075/2005, nustatantis specialiąsias oficialios <i>Trichinella</i> kontrolės mėsosje taisyklės (OL L 338, 2005 12 22, p. 60).		
<i>Gyvūnų apsauga</i>		
2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1099/2009 dėl žuomų gyvūnų apsaugos (OL L 303, 2009 11 18, p. 1).	2005 m. gruodžio 16 d. Federalinis įstatymas dėl gyvūnų apsaugos (LPA, RS 455). 2008 m. balandžio 23 d. Potvarkis dėl gyvūnų apsaugos (OPAn, RS 455.1). 2010 m. rugpjūčio 12 d. Potvarkis dėl gyvūnų apsaugos skerdimo metu (OPAnAb, RS 455.110.2). 2005 m. lapkričio 23 d. Potvarkis dėl gyvūnų skerdimo ir mėsos kontrolės (OAbCV, RS 817.190).	Taip, taikant specialiąsias sąlygas
(*) 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisyklės, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą (OL L 18, 2003 1 23, p. 11). (**) 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/118/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius produktų, kuriems netaikomi minėti reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 89/662/EEB A priedo I dalyje, ir, ligų sukėlėjų atžvilgiu, Direktyvoje 90/425/EEB, prekybą Bendrijoje ir jų importą į Bendriją (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).		

Specialiosios sąlygos

- 1) Žmonių maistui skirtiems gyvūniniams produktams, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, taikomos tos pačios sąlygos kaip žmonių maistui skirtiems gyvūniniams produktams, kuriais tarpusavyje prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės, taip pat gyvūnų apsaugai juos žudant. Jei reikia, kartu su šiais produktais pateikiami Europos Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekybai skirti veterinarijos sertifikatai arba šiuo priedu nustatyti veterinarijos sertifikatai, pateikti TRACES sistemoje.
- 2) Šveicarija sudaro sąrašą įmonių, patvirtintų vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 882/2004 31 straipsnio (įmonių įregistravimas (patvirtinimas)) nuostatomis.
- 3) Savo importuojamoms prekėms Šveicarija taiko tas pačias nuostatas, kurias šioje srityje taiko Sąjunga.
- 4) Šveicarijos kompetentingos institucijos nesinaudoja Reglamento (EB) Nr. 2075/2005 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta leidžiančia nukrypti nuostata, pagal kurią galima būtų nedaryti *Trichinella* tyrimų. Jei norėtų pasinaudoti šia leidžiančia nukrypti nuostata, Šveicarijos kompetentingos institucijos išipareigoja raštu pateikti Komisijai sąrašą regionų, kuriuose tikimybė, kad naminės kiaulės būtų užsikrėtusios *Trichinella*, yra oficialiai pripažinta nedidele. Europos Sąjungos valstybės narės per tris mėnesius nuo šio pranešimo raštu pateikia savo pastabas Komisijai. Jei nei Komisija, nei kuri nors Europos Sąjungos valstybė narė neprieštarauja, regionas pripažįstamas nedidelį *Trichinella* pavojų keliančiu regionu ir iš to regiono kilusioms skerdžiamoms naminėms kiaulėms neatliekamas *Trichinella* tyrimas. Tokiu atveju Reglamento (EB) Nr. 2075/2005 3 straipsnio 3 dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.
- 5) Reglamento (EB) Nr. 2075/2005 I priedo I ir II skyriuose aprašyti aptikimo metodai taikomi Šveicarijoje atliekant *Trichinella* tyrimus. Tačiau Reglamento (EB) Nr. 2075/2005 I priedo III skyriuje aprašytas trichinoskopinis tyrimas neatliekamas.
- 6) Šveicarijos kompetentingos institucijos gali taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą ir neatlikti penėti ir skersti skirtų naminių kiaulių skerdenų ir mėsos *Trichinella* tyrimų nedidelėse skerdyklose.

Ši nuostata taikoma iki 2016 m. gruodžio 31 d.

Taikant 2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkio dėl higienos skerdžiant gyvulius (OHyAb, RS 817.190.1) 8 straipsnio 3 pastraipos nuostatas ir 2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkio dėl gyvūninių maisto produktų (RS 817.022.108) 9 straipsnio 8 pastraipos nuostatas, šių penimų ir skersti skirtų naminių kiaulių skerdenos ir mėsa, taip pat iš jų gauti mėsos pusgaminiai, mėsos gaminiai ir perdirbti mėsos gaminiai ženklinami specialiu sveikumo ženklu pagal 2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkyje dėl higienos skerdžiant gyvulius 9 priedo paskutinėje pastraipoje pateiktą pavyzdį. Šiais produktais negali būti prekiaujama su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis, remiantis 2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkio dėl gyvūninių maisto produktų 9a straipsnio nuostatomis.

- 7) Naminių kiaulių, laikomų penėti ir skersti:

— ūkiuose, kuriuos Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingos institucijos pripažino neužkrėstais *Trichinella*;

— regionuose, kuriuose tikimybė, kad naminės kiaulės būtų užsikrėtusios *Trichinella*, yra oficialiai pripažinta nedidele;

skerdenoms ir mėsai, kuria prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės su Šveicarija ir kuri nebuvo iširta siekiant nustatyti, ar ji nėra užkrėsta *Trichinella*, pagal Reglamento (EB) Nr. 2075/2005 3 straipsnio nuostatas, taikomos tos pačios sąlygos, kurios taikomos Europos Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekybai.

- 8) Pagal Potvarkio dėl higienos (RS 817.024.1) 2 straipsnį Šveicarijos kompetentingos institucijos ypatingais atvejais gali taikyti išimtis šio potvarkio 8, 10 ir 14 straipsniams:

- a) pagal 2006 m. spalio 6 d. Federalinį įstatymą dėl regioninės politikos (RS 901.0) ir lapkričio 28 d. Potvarkį dėl regioninės politikos (RS 901.021) siekdamas patenkinti kalnų regionuose esančių įmonių poreikius.

Šveicarijos kompetentingos institucijos išipareigoja apie tokio pritaikymo atvejus raštu pranešti Komisijai. Šiame pranešime:

- išsamiai aprašomos nuostatos, kurias, Šveicarijos kompetentingų institucijų manymu, reikia pritaikyti, ir nurodomas tokio pritaikymo pobūdis;
- aprašomi susiję maisto produktai ir įmonės;
- paaiškinami pritaikymo tikslai (jei reikia, pateikiama atliktos rizikos analizės santrauka ir nurodomos visos priemonės, kurių reikia imtis, kad pritaikymas nekliudytų siekti Potvarkyje dėl higienos (OHyg, RS 817.024.1) nustatytų tikslų;
- pateikiama kita svarbi informacija.

Komisija ir Europos Sąjungos valstybės narės per tris mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos raštu pateikia pastabas. Jei būtina, sušaukiamas Jungtinis veterinarijos komitetas.

- b) tradicinių maisto produktų gamybai.

Šveicarijos kompetentingos institucijos išipareigoja raštu pranešti Komisijai apie tokio pritaikymo atvejus per dvylika mėnesių nuo to laiko, kai buvo leista taikyti individualias arba bendras leidžiančias nukrypti nuostatas. Kiekviename pranešime:

- pateikiamas trumpas pritaikytų reikalavimų aprašymas;
- aprašomi susiję maisto produktai bei įmonės, ir
- pateikiama kita svarbi informacija.

- 9) Komisija praneša Šveicarijai apie Europos Sąjungos valstybėse narėse, remiantis Reglamento (EB) Nr. 852/2004 13 straipsniu, Reglamento (EB) Nr. 853/2004 10 straipsniu, Reglamento (EB) Nr. 854/2003 13 straipsniu ir Reglamento (EB) Nr. 2074/2005 7 straipsniu, taikomas leidžiančias nukrypti nuostatas ir pritaikytas nuostatas.

- 10) Pagal Potvarkio dėl epizootinių ligų 179d straipsnį ir pagal Potvarkio dėl gyvūninių maisto produktų 4 straipsnį Šveicarija pradėjo vykdyti NPKM pašalinimo iš pašarų ir maisto grandinių politiką. Į galvijų NPKM, kurias reikia pašalinti, sąrašą visų pirma įtrauktas vyresnių nei 30 mėn. galvijų stuburas ir įvairaus amžiaus galvijų tonzilės, žarnynas nuo dvylikapirštės iki tiesiosios žarnos ir žarnaplovė.

11) Europos Sąjungos etaloninės veterinarinių vaistų likučių ir teršalų gyvūninės kilmės maisto produktuose tyrimo laboratorijos yra šios:

a) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo A 1, 2, 3, 4 grupėse, B 2 d ir B 3 d grupėse, tyrimo laboratorija (*):

RIKILT - Institute of Food Safety, part of Wageningen UR

P.O.Box 230

6700 AE Wageningen

Nyderlandai

b) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo B 1 ir B 3 e grupėse, ir karbadokso bei olakvindokso tyrimo laboratorija:

Laboratoire d'étude et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants

ANSES - Laboratoire de Fougères

35306 Fougères cedex

Prancūzija

c) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo A 5 grupėje ir B 2 a, b ir e grupėse, tyrimo laboratorija:

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit

Diedersdorfer Weg 1

12277 Berlin

Vokietija

d) Likučių, išvardytų Direktyvos 96/23/EB I priedo B 3 c grupėje, tyrimo laboratorija:

Istituto Superiore di Sanità - ISS

Viale Regina Elena, 299

00161 Roma

Italija

Šveicarija padengia visas jai priklausančias išlaidas, susijusias su veikla, kurią nurodytos laboratorijos vykdo pagal savo įgaliojimus. Šių laboratorijų funkcijos ir uždaviniai nustatyti Reglamento (EB) Nr. 882/2004 III antraštinėje dalyje ir VII priede.

12) Iki bus pripažintas Europos Sąjungos ir Šveicarijos teisės aktų derėjimas, Šveicarija užtikrina, kad eksportui į Europos Sąjungą būtų taikomi toliau išvardyti teisės aktai ir jų įgyvendinimo nuostatos:

1. 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 315/93, nustatantis Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų (OL L 37, 1993 2 13, p. 1).

(*) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).

2. 2012 m. spalio 1 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 872/2012, kuriuo patvirtinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 2232/96 numatytas kvapiųjų medžiagų sąrašas, jis įtraukiamas į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1334/2008 I priedą, ir panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1565/2000 ir Komisijos sprendimas 1999/217/EB (OL L 267, 2012 10 2, p. 1).
3. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3).
4. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).
5. 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/2/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su jonizuojančiąja spinduliuote apdorotais maisto produktais ir jų ingredientais, suderinimo (OL L 66, 1999 3 13, p. 16).
6. 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/3/EB dėl jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų ir maisto komponentų Bendrijos sąrašo patvirtinimo (OL L 66, 1999 3 13, p. 24).
7. 2002 m. spalio 23 d. Komisijos sprendimas 2002/840/EB, pateikiantis patvirtintų maisto apšvitinimo įmonių sąrašą trečiojoje šalyje (OL L 287, 2002 10 25, p. 40).
8. 2003 m. lapkričio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2065/2003 dėl kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje (OL L 309, 2003 11 26, p. 1).
9. 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).
10. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 83/417/EEB, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, Direktyvą 2000/13/EB, Tarybos direktyvą 2001/112/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 258/97 (OL L 354, 2008 12 31, p. 7).
11. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).
12. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1601/91, reglamentus (EB) Nr. 2232/96 ir (EB) Nr. 110/2008 bei Direktyvą 2000/13/EB (OL L 354, 2008 12 31, p. 34).
13. 2012 m. kovo 9 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 231/2012, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1333/2008 II ir III prieduose išvardytų maisto priedų specifikacijos (OL L 83, 2012 3 22, p. 1).
14. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/32/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ir maisto ingredientų gamyboje naudojamus ekstrahentus, suderinimo (OL L 141, 2009 6 6, p. 3).
15. 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 470/2009, nustatantis Bendrijos farmakologiškai aktyvių medžiagų leistinių liekanų kiekių nustatymo gyvūninės kilmės maisto produktuose tvarką, panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90 ir iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (OL L 152, 2009 6 16, p. 11).

„Šalutiniai gyvūniniai produktai, neskirti žmonių maistui“

Europos Sąjungos eksportas į Šveicariją ir Šveicarijos eksportas į Europos Sąjungą

Prekybos sąlygos		Lygiavertišku-mas
Europos Sąjunga (*)	Šveicarija (*)	
(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.		
1. 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisyklės (OL L 147, 2001 5 31, p. 1). 2. 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1). 3. 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).	1. 2005 m. lapkričio 23 d. Potvarkis dėl gyvūnų skerdimo ir mėsos kontrolės (OAbCV, RS 817.190). 2. 2005 m. lapkričio 23 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl higienos gyvūnų skerdimo metu (OHvAb, RS 817.190.1). 3. 1995 m. birželio 27 d. Potvarkis dėl epizootinių ligų (OFE, RS 916.401). 4. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 5. 2011 m. gegužės 25 d. Potvarkis dėl šalutinių gyvūninių produktų šalinimo (OESPA, RS 916.441.22).	Taip, taikant specialiąsias sąlygas

Specialiosios sąlygos

Importuojamiems produktams Šveicarija taiko tas pačias nuostatas, kurios pateiktos Reglamento (ES) Nr. 142/2011 25–28 straipsniuose, 30–31 straipsniuose bei XIV ir XV prieduose (Sertifikatai), laikantis Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 41 ir 42 straipsnių.

1 ir 2 kategorijų medžiagų prekybai taikomas Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 48 straipsnis.

Kartu su 3 kategorijos medžiagomis, kuriomis prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės ir Šveicarija, pateikiami prekybos dokumentai ir veterinarijos sertifikatai, nurodyti Reglamento (ES) Nr. 142/2011 VIII priedo III skyriuje, laikantis Reglamento (ES) Nr. 142/2011 17 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 21 ir 48 straipsnių.

Pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 II antraštinės dalies, I skyriaus 2 skirsnį ir Reglamento (ES) Nr. 142/2011 IV skyrių ir IX priedą, Šveicarija sudaro atitinkamų įmonių sąrašą.

II SKYRIUS

Sektoriai, kuriems netaikomas I skyrius

Europos Sąjungos eksportas į Šveicariją ir Šveicarijos eksportas į Europos Sąjungą

Šiam eksportui taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir prekybai Sąjungos viduje. Tad atitinkamais atvejais kartu su siuntomis turi būti siunčiamas kompetentingos institucijos išduotas sertifikatas, patvirtinantis, kad tų sąlygų laikomasi.

Jei reikia, sertifikatų pavyzdžiai apsvarstomi Jungtiniame veterinarijos komitete.“

VII PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 7 priedėlis pakeičiamas taip:

„7 priedėlis

Kompetentingos institucijos

A DALIS

Šveicarija

Atsakomybę už gyvūnų sveikatos ir veterinarinius patikrinimus dalijasi atskirų kantonų ir Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro tarnybos. Taikomos šios nuostatos:

- eksportuojant į Europos Sąjungą, kantonai atsakingi už kontrolę, kad būtų laikomasi gamybos sąlygų ir reikalavimų, ypač už teisės aktų nustatytus patikrinimus ir veterinarijos sertifikatų, patvirtinančių, kad yra laikomasi nustatytų standartų ir reikalavimų, išdavimą;
- Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras atsakingas už bendrą koordinavimą, tikrinimo sistemų auditą ir būtinus teisės aktų leidybos veiksmus, siekiant užtikrinti, kad standartai ir reikalavimai būtų vienodai taikomi Šveicarijos rinkoje. Jis taip pat atsako už gyvūninių maisto produktų ir kitų trečiųjų šalių kilmės gyvūninių produktų importą. Galiausiai, jis išduoda 1 ir 2 kategorijai priskiriamų šalutinių gyvūninių produktų eksporto į Europos Sąjungą leidimus.

B DALIS

Europos Sąjunga

Atsakomybę dalijasi atskirų Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinės tarnybos ir Europos Komisija. Taikomos šios nuostatos:

- eksportuojant į Šveicariją, Europos Sąjungos valstybės narės yra atsakingos už kontrolę, kad būtų laikomasi gamybos sąlygų ir reikalavimų, ypač už teisės aktų nustatytus patikrinimus ir veterinarijos sertifikatų, patvirtinančių, kad yra laikomasi nustatytų standartų ir reikalavimų, išdavimą;
- Europos Komisija atsakinga už bendrą koordinavimą, tikrinimo sistemų auditą bei būtinus teisės aktų leidybos veiksmus, siekiant užtikrinti, kad standartai ir reikalavimai būtų vienodai taikomi bendrojoje rinkoje.“

VIII PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 10 priedėlis pakeičiamas taip:

„10 priedėlis

Gyvūninių produktų tikrinimas pasienyje ir mokesčiai

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjunga	Šveicarija
1. 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas 2004/292/EB dėl TRACES sistemos įdiegimo ir iš dalies keičiantis Sprendimą 92/486/EEB (OL L 94, 2004 3 31, p. 63).	1. 1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 57 straipsnis.
2. 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).	2. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).
	3. 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkis dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13).
	4. 2007 m. gegužės 16 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo ir tranzito kontrolės (Potvarkis dėl kontrolės, OITE, RS 916.443.106).
	5. 1985 m. spalio 30 d. Potvarkis dėl Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro taikomų mokesčių (Potvarkis dėl mokesčių, OSAV, RS 916.472).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Remdamasi Komisijos sprendimu 2004/292/EB, Komisija, bendradarbiaudama su Federaliniu maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuru, įtraukia Šveicariją į informacinę TRACES sistemą.
2. Komisija, bendradarbiaudama su Federaliniu maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuru, įtraukia Šveicariją į Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsniu nustatytą skubaus įspėjimo apie pavojų sistemą, susijusią su nuostatomis dėl gyvūninių produktų grąžinimo iš pasienio.

Jeigu Europos Sąjungos pasienio posto kompetentinga institucija grąžina siuntą, talpyklą ar krovinį, Komisija nedelsdama praneša apie tai Šveicarijai.

Šveicarija nedelsdama praneša Komisijai apie kiekvieną Šveicarijos pasienio posto kompetentingos institucijos dėl tiesioginio ar netiesioginio pavojaus žmonių sveikatai grąžintą maisto produktų ar gyvūnų pašarų siuntą, talpyklą ar krovinį, laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 178/2002 52 straipsnyje nustatytų konfidencialumo taisyklių.

Konkrečias šių veiksmų priemones nustato Jungtinis veterinarijos komitetas.

II SKYRIUS

Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos prekybai taikomi veterinariniai tikrinimai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos prekybai taikomi veterinariniai tikrinimai vykdomi laikantis tokių teisės aktų nuostatų:

Europos Sąjunga	Šveicarija
1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą (OL L 351, 1989 12 2, p. 34). 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyva 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką (OL L 395, 1989 12 30, p. 13). 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą (OL L 18, 2003 1 23, p. 11).	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 57 straipsnis. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkis dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13). 2007 m. gegužės 16 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo ir tranzito kontrolės (Potvarkis dėl kontrolės, OITE, RS 916.443.106). 2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14). 1985 m. spalio 30 d. Potvarkis dėl Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro taikomų mokesčių (Potvarkis dėl mokesčių, OSAV, RS 916.472).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

Direktyvos 89/662/EEB 8 straipsnyje numatytais atvejais kompetentingos paskirties vietos institucijos nedelsdamos susisiečia su kompetentingomis išsiuntimo vietos institucijomis. Kompetentingos paskirties vietos institucijos imasi visų būtinų priemonių ir informuoja kompetentingą išsiuntimo vietos instituciją ir Komisiją apie atliktų patikrinimų pobūdį, priimtus sprendimus bei tokių sprendimų motyvus.

Už Direktyvos 89/608/EEB 10, 11 bei 16 straipsnių ir Direktyvos 89/662/EEB 9 ir 16 straipsnių taikymą atsakingas Jungtinis veterinarijos komitetas.

III SKYRIUS

Importui iš trečiųjų šalių taikomi veterinariniai tikrinimai

A. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su paskutiniais pakeitimais.

Iš trečiųjų šalių importuojami produktai tikrinami laikantis tokių teisės aktų nuostatų:

Europos Sąjunga	Šveicarija
2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 136/2004, nustatantis produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų Bendrijos pasienio veterinarijos postuose tvarką (OL L 21, 2004 1 28, p. 11). 2009 m. kovo 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 206/2009 dėl gyvūninių produktų asmeninių siuntų įvežimo į Bendriją, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 136/2004 (OL L 77, 2009 3 24, p. 1). 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206). 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1). 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą (OL L 351, 1989 12 2, p. 34). 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3). 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10). 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/78/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą (OL L 24, 1998 1 30, p. 9). 2002 m. rugpjūčio 12 d. Komisijos sprendimas 2002/657/EB dėl Tarybos direktyvos 96/23/EB nuostatų dėl analizės metodų tinkamumo ir rezultatų aiškinimo įgyvendinimo (OL L 221, 2002 8 17, p. 8). 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą (OL L 18, 2003 1 23, p. 11). 2005 m. sausio 11 d. Komisijos sprendimas 2005/34/EB, nustatantis vienodus tam tikrų likučių tikrinimo iš trečiųjų šalių importuotų gyvūninės kilmės produktuose standartus (OL L 16, 2005 1 20, p. 61). 2007 m. balandžio 17 d. Komisijos sprendimas 2007/275/EB dėl gyvūnų ir produktų, kurie pagal Tarybos direktyvas 91/496/EEB ir 97/78/EB turi būti patikrinti pasienio kontrolės postuose, sąrašų (OL L 116, 2007 5 4, p. 9).	1966 m. liepos 1 d. Įstatymas dėl epizootinių ligų (LFE, RS 916.40), ypač jo 57 straipsnis. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10). 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkis dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13). 2007 m. gegužės 16 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo ir tranzito kontrolės (Potvarkis dėl kontrolės, OITE, RS 916.443.106). 2014 m. lapkričio 28 d. Potvarkis dėl gyvūnų augintinių importo, tranzito ir eksporto (OITE-AC, RS 916.443.14). 1985 m. spalio 30 d. Potvarkis dėl Federalinio maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuro taikomų mokesčių (Potvarkis dėl mokesčių, OSAV, RS 916.472). 1992 m. spalio 9 d. Įstatymas dėl maisto produktų (LDAL, RS 817.0). 2005 m. lapkričio 23 d. Potvarkis dėl maisto produktų ir vartojimo prekių (ODALOUS, RS 817.02). 2005 m. lapkričio 23 d. Potvarkis dėl maisto produktus reglamentuojančių teisės aktų vykdymo (RS 817.025.21). 1995 m. birželio 26 d. Federalinio vidaus reikalų departamento (DFI) potvarkis dėl kitų medžiagų ir komponentų maisto produktuose (OSEC, RS 817.021.23).

B. ĮGYVENDINIMO TAISYKLĖS

1. Taikant Direktyvos 97/78/EB 6 straipsnį, Europos Sąjungos valstybių narių pasienio kontrolės postai yra šie: valstybių narių pasienio kontrolės postai, patvirtinti veterinariniam gyvūninių produktų tikrinimui, nurodyti iš dalies pakeisto Sprendimo 2009/821/EB I priede.
2. Taikant Direktyvos 97/78/EB 6 straipsnį, Šveicarijos pasienio kontrolės postai yra šie:

Pavadinimas	TRACES kodas	Tipas	Kontrolės centras	Patvirtinimo tipas
Ciuricho oro uostas	CHZRH4	A	1 centras 2 centras	NHC (*) HC(2) (*)
Ženevos oro uostas	CHGVA4	A	2 centras	HC(2), NHC (*)
(*) Remiamasi patvirtinimų kategorijomis, apibrėžtomis Sprendime 2009/821/EB.				

Vėlesnius pasienio kontrolės postų, jų tikrinimo centrų ir susijusių patvirtinimų tipų sąrašo pakeitimus daro Jungtinis veterinarijos komitetas.

Jungtinis veterinarijos komitetas yra atsakingas už tikrinimus vietoje, visų pirma pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 45 straipsnį ir Įstatymo dėl epizootinių ligų 57 straipsnį.

IV SKYRIUS

Europos Sąjungos ir Šveicarijos prekybos sanitarinės ir tikrinimo sąlygos

Sektoriams, kuriuose taikomų standartų lygiavertiškumą pripažįsta abi šalys, priskiriamiems produktams, kuriais prekiauja Europos Sąjungos valstybės narės su Šveicarija, taikomos tos pačios sąlygos, kaip produktams, kuriais vienos Europos Sąjungos valstybės narės prekiauja su kitomis. Jei reikia, kartu su šiais produktais pateikiami Europos Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekybai skirti veterinarijos sertifikatai arba šiuo priedu nustatyti veterinarijos sertifikatai, pateikti TRACES sistemoje.

Kitiems sektoriams toliau taikomos 6 priedėlio II skyriuje nustatytos sanitarinės sąlygos.

V SKYRIUS

Importo iš trečiųjų šalių sanitarinės ir tikrinimo sąlygos

I. EUROPOS SAJUNGA. TEISĖS AKTAI (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

A. Visuomenės sveikatos taisyklės

1. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/32/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ir maisto ingredientų gamyboje naudojamus ekstrahentus, suderinimo (OL L 141, 2009 6 6, p. 3).
2. 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1601/91, reglamentus (EB) Nr. 2232/96 ir (EB) Nr. 110/2008 bei Direktyvą 2000/13/EB (OL L 354, 2008 12 31, p. 34).
3. 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 470/2009, nustatantis Bendrijos farmakologiškai aktyvių medžiagų leistinių liekanų kiekių nustatymo gyvūninės kilmės maisto produktuose tvarką, panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90 ir iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (OL L 152, 2009 6 16, p. 11).

4. 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 315/93, nustatantis Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų (OL L 37, 1993 2 13, p. 1).
5. 1995 m. liepos 26 d. Komisijos direktyva 95/45/EB, nustatanti tam tikrus dažiklių, skirtų naudoti maisto produktuose, grynumo kriterijus (OL L 226, 1995 9 22, p. 1).
6. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3).
7. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).
8. 2012 m. spalio 1 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 872/2012, kuriuo patvirtinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 2232/96 numatytas kvapiųjų medžiagų sąrašas, jis įtraukiamas į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1334/2008 I priedą, ir panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1565/2000 ir Komisijos sprendimas 1999/217/EB (OL L 267, 2012 10 2, p. 1).
9. 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/2/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su jonizuojančiąja spinduliuote apdorotais maisto produktais ir jų ingredientais, suderinimo (OL L 66, 1999 3 13, p. 16).
10. 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/3/EB dėl jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų ir maisto komponentų Bendrijos sąrašo patvirtinimo (OL L 66, 1999 3 13, p. 24).
11. 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1).
12. 2002 m. spalio 23 d. Komisijos sprendimas 2002/840/EB, pateikiantis patvirtintų maisto apšvitinimo įmonių sąrašą trečiojoje šalyje (OL L 287, 2002 10 25, p. 40).
13. 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės (OL L 325, 2003 12 12, p. 1).
14. 2003 m. lapkričio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2065/2003 dėl kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje (OL L 309, 2003 11 26, p. 1).
15. 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/41/EB, panaikinanti tam tikras direktyvas dėl tam tikrų žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybos ir pateikimo į rinką maisto higienos ir sveikatos sąlygų ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 89/662/EEB ir 92/118/EEB bei Tarybos sprendimą 95/408/EB (OL L 157, 2004 4 30, p. 33).
16. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).
17. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).
18. 2005 m. sausio 11 d. Komisijos sprendimas 2005/34/EB, nustatantis vienodus tam tikrų likučių tikrinimo iš trečiųjų šalių importuotų gyvulinės kilmės produktuose standartus (OL L 16, 2005 1 20, p. 61).

19. 2006 m. vasario 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 401/2006, nustatantis ėminių ėmimo ir analizės metodus, skirtus oficialiai mikotoksinų kiekio maisto produktuose kontrolei (OL L 70, 2006 3 9, p. 12).
20. 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).
21. 2012 m. kovo 21 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 252/2012, kuriuo nustatomi ėminių ėmimo ir analizės metodai, taikomi vykdant oficialią dioksinų, dioksinų tipo PCB ir ne dioksinų tipo PCB koncentracijos tam tikruose maisto produktuose kontrolę, ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1883/2006 (OL L 84, 2012 3 23, p. 1).
22. 2007 m. kovo 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 333/2007, nustatantis mėginių ėmimo ir analizės metodus vykdant oficialią švino, kadmio, gyvsidabrio, neorganinio alavo, 3-MCPD ir policiklinių aromatinių angliavandenilių koncentracijos maisto produktuose kontrolę (OL L 88, 2007 3 29, p. 29).

B. Gyvūnų sveikatos taisyklės

1. 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/118/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius produktų, kuriems netaikomi nurodyti reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 89/662/EEB A priedo I dalyje, ir, ligų sukėlėjų atžvilgiu, Direktyvoje 90/425/EEB, prekybą Bendrijoje ir jų importą į Bendriją (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).
2. 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1).
3. 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šaltinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).
4. 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šaltinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).
5. 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą (OL L 18, 2003 1 23, p. 11).
6. 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės (OL L 328, 2006 11 24, p. 14).

C. Kitos specialios priemonės (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

1. Laikinas susitarimas dėl prekybos ir muitų sąjungos tarp Europos ekonominės bendrijos ir San Marino Respublikos. Bendroji deklaracija. Bendrijos deklaracija (OL L 359, 1992 12 9, p. 14).
2. 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos ir Komisijos sprendimas 94/1/EB dėl Europos ekonominės erdvės sutarties sudarymo tarp Europos Bendrijų, jų valstybių narių ir Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Islandijos Respublikos, Lichtenšteino Kunigaikštystės, Norvegijos Karalystės, Švedijos Karalystės ir Šveicarijos Konfederacijos (OL L 1, 1994 1 3, p. 1).

3. 1996 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimas 97/132/EB dėl Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos susitarimo dėl sanitarinių priemonių, taikomų prekybai gyvais gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais, sudarymo (OL L 57, 1997 2 26, p. 4).
4. 1997 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimas 97/345/EB dėl protokolo dėl veterinarijos klausimų, papildančio Europos ekonominės bendrijos ir Andoros Kunigaikštystės susitarimą pasikeičiant raštais, sudarymo (OL L 148, 1997 6 6, p. 15).
5. 1998 m. kovo 16 d. Tarybos sprendimas 98/258/EB dėl Susitarimo sudarymo tarp Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dėl sanitarinių priemonių, skirtų apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą prekiaujant gyvais gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais, sudarymo (OL L 118, 1998 4 21, p. 1).
6. 1998 m. birželio 29 d. Tarybos sprendimas 98/504/EB dėl laikinojo Europos bendrijos ir Jungtinių Meksikos valstijų susitarimo dėl prekybos ir su prekyba susijusių klausimų sudarymo (OL L 226, 1998 8 13, p. 24).
7. 1998 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimas 1999/201/EB dėl Europos bendrijos ir Kanados Vyriausybės susitarimo dėl sanitarinių priemonių visuomenės ir gyvūnų sveikatai apsaugoti prekiaujant gyvais gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais sudarymo (OL L 71, 1999 3 18, p. 1).
8. 1999 m. lapkričio 15 d. Tarybos sprendimas 1999/778/EB dėl Protokolo dėl veterinarijos klausimų, papildančio Europos bendrijos ir Danijos Vyriausybės bei Farerų salų vietinės Vyriausybės susitarimą, sudarymo (OL L 305, 1999 11 30, p. 25).
9. Protokolas 1999/1130/EB dėl veterinarijos klausimų, papildantis susitarimą tarp, pirma, Europos bendrijos ir, antra, Danijos Vyriausybės bei Farerų salų vietinės Vyriausybės (OL L 305, 1999 11 30, p. 26).
10. 2002 m. lapkričio 18 d. Tarybos sprendimas 2002/979/EB dėl Europos bendrijos ir jos valstybių narių ir Čilės Respublikos susitarimo, įsteigiančio asociaciją, pasirašymo ir tam tikrų jo nuostatų laikinojo taikymo (OL L 352, 2002 12 30, p. 1).

2. Šveicarija. Teisės aktai (*)

(*) Jei nenurodyta kitaip, visos nuorodos į teisės aktus – tai nuorodos į atitinkamus teisės aktus su pakeitimais, padarytais anksčiau nei 2014 m. gruodžio 31 d.

- A. 2007 m. balandžio 18 d. Potvarkis dėl gyvūnų ir gyvūninių produktų importo, tranzito ir eksporto (OITE, RS 916.443.10).
- B. 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkis dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13).

3. Įgyvendinimo taisyklės

- A. Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras ir Europos Sąjungos valstybės narės taiko šio priedėlio I skyriuje nurodytuose teisės aktuose nustatytas importo sąlygas, įgyvendinimo priemones ir sudaro įmonių, iš kurių galima vykdyti atitinkamą importą, sąrašus. Šis išipareigojimas taikomas visiems atitinkamiems aktams, nepriklausomai nuo jų priėmimo datos.

Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras gali priimti griežtesnes priemones ir reikalauti papildomų garantijų. Siekiant rasti tinkamą sprendimą, konsultacijos vyks Jungtiniame veterinarijos komitete.

Federalinis maisto saugos ir veterinarijos reikalų biuras ir Europos Sąjungos valstybės narės praneša vieni kitiems apie specifines dvišaliu principu nustatytas importo sąlygas, kurios nebuvo derinamos Sąjungos lygmeniu.

- B. Šio priedėlio III skyriaus B dalies 1 punkte nurodyti Europos Sąjungos valstybių narių pasienio kontrolės postai vykdo importo iš trečiųjų šalių į Šveicariją tikrinimus laikydamiesi šio priedėlio III skyriaus A punkto nuostatų.
- C. Šio priedėlio III skyriaus B dalies 2 punkte nurodyti Šveicarijos pasienio kontrolės postai vykdo importo iš trečiųjų šalių į Europos Sąjungos valstybes nares tikrinimus laikydamiesi šio priedėlio III skyriaus A dalies nuostatų.
- D. Šveicarijos Konfederacija, taikydamą 2008 m. rugpjūčio 27 d. Potvarkį dėl gyvūninių produktų importo ir tranzito iš trečiųjų šalių oro transportu (OITPA, RS 916.443.13), ir toliau turi galimybę importuoti galvijų mėsą, pagamintą iš galvijų, kurie galėjo būti auginami naudojant augimo skatinimo preparatus. Į Europos Sąjungą tokią mėsą eksportuoti draudžiama. Šveicarijos Konfederacija, be kita ko:
- riboja tokios mėsos naudojimą taip, kad tokia mėsa būtų parduodama tik mažmeninės prekybos vietose tiesiogiai vartotojams, be to, tokia mėsa privalo būti atitinkamai ženklinama;
 - užtikrina, kad tokia mėsa į šalį būtų įvežama tik per Šveicarijos pasienio postus;
 - taiko atitinkamą atsekamumo ir paskirstymo sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią bet kokiai tokių produktų pateikimo į Europos Sąjungos valstybių narių teritoriją galimybei;
 - kartą per metus pateikia Komisijai ataskaitą apie importo kilmės ir paskirties tikrinimus, atliktus siekiant užtikrinti pirmiau išvardytų sąlygų taikymą;
 - iškilus problemoms šias nuostatas svarsto Jungtinis veterinarijos komitetas.

VI SKYRIUS

Mokesčiai

1. Už Europos Sąjungos valstybių narių ir Šveicarijos prekybai taikomus veterinarinius tikrinimus mokesčiai nerenkami.
2. Už importo iš trečiųjų šalių veterinarinius tikrinimus Šveicarijos institucijos įsipareigoja rinkti oficialaus tikrinimo mokesčius, numatytus 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).“.

IX PRIEDAS

Žemės ūkio susitarimo 11 priedo 11 priedėlis pakeičiamas taip:

„11 priedėlis

Asmenys ryšiams

I. Europos Sąjungoje:

The Director

Veterinary and International Affairs

Directorate-General for Health and Food Safety

European Commission

B-1049 Brussels, Belgija

II. Šveicarijoje:

The Director

Federal Food Safety and Veterinary Office

CH-3003 Berne, Šveicarija“.
